

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

- ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΔΙΩΚΕΙ ΟΣΟΥΣ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΝΤΑΙ
- ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΣΤΟΝ ΟΛΙΚΟ ΑΡΝΗΤΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ ΝΙΚΟ ΜΑΖΙΩΤΗ

Αθήνα, 25 Αυγούστου 1991, τεύχος 53

ΠΑΛΙΟΙ ΚΑΙ ΝΕΟΙ ΤΣΑΡΟΙ

Ο Γκορμπατσώφ "ανετράπη" τα ξημερώματα της 19/8/91 από τον στρατό, τις μυστικές υπηρεσίες και τους "σκληροπυρηνικούς" του ΚΚΣΕ. Ο Γιέλτσιν κάλεσε τον λαό της Δημοκρατίας της Ρωσίας σε γενική απεργία, ενώ οχυρώθηκε μαζί με οπαδούς του και βουλευτές στο κτίριο της βουλής. Οι Γιάνκοβλεφ και Σεβανάντζε κάλεσαν τον σοβιετικό λαό να συγκροτήσει άμεσα επιτροπές υπεράσπισης της υποτιθέμενης δημοκρατίας. Οι Αμερικάνοι, η ΕΟΚ κι οι σύμμαχοί τους δήλωσαν την "έκπληξη" τους κι έσπευσαν να κόψουν την οικονομική βοήθεια προς την ΕΣΣΔ. Την χώρα θα διοικούσε για 6 μήνες μία Ιομελής επιτροπή, αποτελούμενη από εκπροσώπους του στρατού, της αστυνομίας και των "σκληροπυρηνικών, με επικεφαλής τον ως τώρα αντιπρόεδρο Γενάντι Γενάγιεφ, σύμφωνα με το CNN κι άλλα διεθνή μέσα μαζικής εξαχρείωσης, που, βέβαια, δεν θα αποκάλυπταν ποτέ την συνεννοή του Γκορμπατσώφ, που σύμφωνα με μερικούς άλλους θεωρείται δεδομένη. Όλοι έσπευσαν να...κατ'δικά - σουν την "ανατροπή" του Γκορμπατσώφ, όπως και στην Ελλάδα, εκτός του ΚΚΕ που είδε με καλό μάτι την ιστορία. Το πρωί της 21/8/91, κάποιοι σταθμοί ανακοίνωσαν ότι η ΙΟ μελής επιτροπή άρχισε να έχει ρήγματα με διαφωνίες και αποχωρήσεις. Δίγες ώρες αργότερα η επιτροπή κρατικής ασφάλειας κατέρρευσε, σαν χάρτινος πύργος, παρά την έλλειψη οποιασδήποτε ουσιαστικής αντίστασης. Απ'ότι φαίνεται ο Γκορμπατσώφ, που οι προσωρινοί εχθροί του έσπευσαν να ξαναδηλώσουν την μονιμότητα της φιλίας τους προς αυτόν, ήταν ο κύριος εμπνευστής αυτής της φαρσοκωμωδίας στην προσπάθειά του να προλάβει και να μπλοκάρει την δυσαρέσκεια των σοβιετικών. Μέχρι τώρα φαίνεται να τα καταφέρνει αφού η δεξιά βγαίνει ενισχυμένη από την αναμέτρησή της από τα αριστερά. Παρ'όλα αυτά ο άκρας φιλελευθερισμός που έχει οδηγήσει την χώρα σε οικονομική καταστροφή, η αφύπνιση των διαφόρων εθνικισμών και το αίσθημα ταπείνωσης των σοβιετικών πολιτών είναι αδύνατον να αντιμετωπιστούν με οπερέτες κι αργά ή γρήγορα θα ξεσπάσει η πραγματική κρίση.

Το παρήγορο πάντως είναι ότι, για την ώρα, ο σοβιετικός λαός, στην πλειοψηφία του, αρνείται να πάρει μέρος στην διαμάχη των εραστών της εξουσίας, μολονότι οι τελευταίοι πασχίζουν κυριολεκτικά να τον μπλέξουν σε ένα αιματηρό εμφύλιο πόλεμο.

Πέρα από τις οποιοσδήποτε αναλύσεις κ.λ.π., που έγιναν και θα γίνουν για την κατάσταση στην ΕΣΣΔ, και τις άγνωστες, ακόμα, αλλά οπωσδήποτε σημαντικές συνέπειες που θα έχουν στο διεθνές επίπεδο, έχουμε να πούμε δυό λόγια

συνέχεια στη σελ. 2

Η Εθνική Αντίσταση είναι μια ιστορική πραγματικότητα. Και βέβαια δεν αναγνωρίστηκε.

Και βέβαια δεν περίμενε κανείς κάτι τέτοιο. Όμως σήμερα έτσι [κουτσο]αναγνωρισμένη, [μισο]τοσαλαπιημένη και [συν]ολοαγνοημένη, έρχεται ξανά στο προσκήνιο.

Καυμένο 1821 πόσο εύκολα ξεμπέδεψαν μ'εσένα! Μια φορά το χρόνο σε θυμούνται. Άρα δικαιώθηκες! Το ίδιο δικαιώθηκες κι εσύ 1940!

Εσύ όμως ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ, είναι ανάγκη να 'σαι παρούσα καλοκαιριάτικα και να ταραξείς και να (προ)καλείς ακόμα και τις προσαρμοσμένες συνειδήσεις, όπως π.χ. του κ. Μ.Θ. [Μίκη Θεοδωράκη], αναγκάζοντάς τον να δηλώνει δευλά δευλά «...πρέπει να επανεξεταστεί...», και όσων πίστεψαν, και το απόδειξαν αυτό «ότι η δεξιά άλλαξε;»

Άραγε το πα.σο.κ. και τα κου-κου-ε (στο σύνολό τους), δεν ευθύνονται;

Βέβαια, σε θυμούνται κάθε Νοέμβρη στο Γοργοπόταμο. Δεν έχεις παράπονο. Στα σχολικά βιβλία σε αγνοούν.

Οι πραγματικοί αγωνιστές πράγματι δεν αγωνίστηκαν για να αμειφθούν...μια των ημερών... Αυτοί που πράγματι αμείφθηκαν είναι όσοι σήμερα φωνασκούν για το (τα) περιθώριο πεντοχιλιαρο ή επί το λαϊκότερο «πετσετάκι». Είναι οι ίδιοι που αμείφθηκαν είτε από τα κομματικά τους πόστα «ηθικά», είτε από την αναγνώριση τους «υλικά».

Μην είμαστε άδικοι. Πράγματι αναγνωρίστηκαν και δίκαια όσοι στρατιωτικοί ή δημόσιοι υπάλληλοι έχασαν τη δουλειά τους. Αλλά πόσοι πρόλαβαν; Πόσοι είναι; Οι υπόλοιποι;

Οι αγρότες που 'χασαν το βιος τους; Οι εργάτες που ως το 1974 έπρεπε να 'χουν πιστοποιητικό κοινωνικών φρονημάτων για να βρουν δουλειά; Οι φοιτητές που τα όνειρά τους-πτυχία- επένδυσαν στα ντουβάρια των φυλακών και τα ξερονήσια; Οι γυναίκες που τα παιδιά τους ορφανεμένα ανάθρεψαν; Μήπως δικαιώθηκαν; Μήπως συνταξιοδοτήθηκαν; Μήπως στα γεράματά τους τούς παραχωρήθηκε ένας χώρος που τ' αποκούμπι να 'ναι ανθρώπινο και δωρεάν;

Εμείς οι νεότεροι, τα παιδιά σας, θα θέλαμε να το μάθουμε.

Δικαιώνεται σήμερα το πα.σο.κ. ή το όποιο κου-κου-ε που εν-φράγιστα παραχώρησε το «εξιτήριο», δηλαδή, την «αναγνώριση», σε αυτούς που επί 30 χρόνια και πλέον (1951-1981) ΟΥΔΕΝ ΕΠΑΘΟΝ;

Ωραία η «νομιμότητα». Παρών και εκ του ασφαλούς (Οκτώβρης 1981, γαρ), δηλώνουμε «αντιστασιακός». Και έως τότε;

Δικαιώνεται (;) το κάψιμο των φακέλων και το κόψιμο των συντάξεων.

Δικαιώνεται (;) σήμερα η Ν.Δ.

Δικαιώνεται (;) σήμερα το σύνθημα τι πα.σο.κ. τι δεξιά; ή Δικαιώνεται (;) σήμερα ο «Νέος Παρθενώνας»* που ετοιμάζει ο Μπους και οι εκτελεστές του;

* Για τα σημερινά νιάτα: «Νέος Παρθενώνας» ήταν το κολαστήριο της Μακρονήσου, κατά τον πάλαι ποτέ γέγη του πάλαι ποτέ - παλατιανού-δεξιού-Συναγερμικού-ΕΡΕτικού και σημερινού Νεο-Δημοκρατικού κράτους.

Γράμμα

από την

φυλακή

Μέσα από τις στρατιωτικές φυλακές Θεσσαλονίκης απευθύνω χαιρετισμό σε όλους όσους σπάζοντας τους ψεύτικους εθνικοπατριωτικούς διαχωρισμούς, αρνούνται έμπρακτα τον στρατό, τον πόλεμο των καπιταλιστών και παλεύουν ενάντια στην στρατιωτικοποίηση της κοινωνίας.

Πιστεύω ότι η πάλη ενάντια στην στρατιωτικοποίηση της κοινωνίας δεν πρέπει να περιορίζεται μόνο στην άρνηση στρατεύσεως αλλά να συνδέεται με μία ευρύτερη και οργανωμένη προσπάθεια αμφισβήτησης κι έμπρακτου αγώνα ενάντια στο κατεστημένο εξουσιαστικό καθεστώς το οποίο στηρίζει ο στρατός, με σκοπό την ανατροπή του και την δημιουργία μιάς άλλης κοινωνίας που θα σέβεται το δικαίωμα της αυτοδιεύθυνσης του ανθρώπου.

Η άρνηση της στρατιωτικής θητείας πρέπει να αποτελέσει προέκταση μιάς γενικής ανυπακοής ενάντια στην υπάρχουσα κοινωνική τάξη πραγμάτων, ενός γενικευμένου διάχυτου κοινωνικού αντάρτικου που θα καταλήγει στην άρνηση της καταναγκαστικής μισθωτής εργασίας και των κάθε είδους πολιτικών υπηρεσιών ή θητειών προς το κράτος. Ο αγώνας ενάντια στον στρατό και στον πόλεμο συνεπάγεται στον αγώνα ενάντια στο εξουσιαστικό καθεστώς.

Η πάλη για την παγκόσμια ειρήνη και την συναδέλφωση των λαών είναι αυταπάτη όταν δεν αμφισβητεί το κοινωνικό καθεστώς που αναπαράγει τον πόλεμο. Ας απαντήσου με στον πόλεμο των καπιταλιστών με τον κοινωνικό επαναστατικό πόλεμο.

Μόνο η διεθνιστική αλληλεγγύη του προλεταριάτου μπορεί να κάνει αποτελεσματικό αυτό τον αγώνα,

Η άρνησή μου να υπηρετήσω την στρατιωτική θητεία είναι απλά μιά μικρή συμβολή στον αγώνα μου για μιά κοινωνία χωρίς αφέντες και δούλους, χωρίς κράτος, χωρίς στρατούς και πολέμους.

Κανένα κατασταλτικό μέτρο της στρατοκρατίας δεν μπορεί να κάμψει τα αντιεξουσιαστικά και αντιμιλιταριστικά μου φρονήματα.

Νίκος Μαζιώτης

Αρνούμαι να θέσω τον εαυτό μου υπό την κρίση των υπευθύνων που διέταξαν την προκαταρκτική έρευνα για να διαπιστωθεί αν στοιχειωθετούνται αξιόποινες πράξεις ως προς το περιεχόμενο της προκήρυξης-δήλωσής μου που έγραψα στη φυλακή κατά την οποία εξηγώ τους λόγους που αρνήθηκα την στρατιωτική θητεία και την εναλλακτική πολιτική θητεία.

Ο λόγος για τον οποίο αρνούμαι είναι γιατί θεωρώ ασυμβίβαστο το δικαίωμα της ελευθερίας του λόγου και της έκφρασης, το δικαίωμα της αυτοδιεύθυνσης που μου ανήκει, με την ύπαρξη του κράτους και των μηχανισμών του που έργο τους είναι η ποινικοποίηση αυτών των δικαιωμάτων. Το γεγονός ότι το κράτος έχει αναγνωρίσει νομοθετικά το δικαίωμα της ελευθερίας του λόγου και της έκφρασης αλλά το καταπατά στην πράξη βάζοντας σε όραση τους μηχανισμούς του, που το ποινικοποιούν, όπως στην συγκεκριμένη περίπτωση, αποδυναμώνει την διπλοπροσωπία και το παράλογο της ύπαρξης του κρατικού εξουσιαστικού καθεστώτος. Άλλωστε και το περιεχόμενο της συγκεκριμένης έρευνας το μόνο που καταφέρνει είναι να γελοιοποιεί αυτούς που την διέταξαν.

Νίκος Μαζιώτης

Μέχρι το καλοκαίρι του 1990, η κατάσταση στις στρατιωτικές φυλακές Παύλου Μελά, στην Θεσσαλονίκη, ήταν απερίγραπτη. Αρκετές ώρες εγκλεισμού στα κελιά, για τους ποινικούς, σχεδόν καθόλου αυλισμός, παρά μόνο ελάχιστες ώρες τα Σαββατοκύριακα, αραιά επισκεπτήρια κι αυτά από ολόκληρες σειρές από κάγκελα, άσχημο φαγητό και ΚΦΜ ανύπαρκτο. Το καλοκαίρι του 1990, όμως, έγινε μιά δυναμική στάση των κρατούμενων, που πέτυχε να βάλει ένα τέρμα σ' αυτή την κατάσταση, πράγμα που κανείς "προοδευτικός" δημοσιογράφος, απ' αυτούς που κόπτονται τόσο για τα ανθρώπινα δικαιώματα στον στρατό κ.λ.π., δεν έκανε τον κόπο να το περάσει, έστω και στα φιλά, κάποιος εφημερίδας.

Τον μήνη του 1991, ο Νίκος Μαζιώτης είχε κάνει απεργία πείνας με αίτημα να σταματήσουν οι διακρίσεις και η τρομοκρατία σε βάρος του. Του είχαν τότε συμπαρασταθεί ένας-δύο ποινικοί κρατούμενοι κι ένας μουσουλμάνος από την Ξάνθη. Οι κρατούμενοι μάρτυρες του Ιεχωβά, αν κι η πλειοψηφία των κρατούμενων, ούτε συμπαρίστανται, αλλά είναι και φοβερά παθητικοί, μιάς κι έχουν προνομιακή με ταχείριση σε σχέση με τους υπόλοιπους.

συνέχεια από την σελ. 1.

Σαν Αναρχικοί, είμασταν ριζικά αντίθετοι σ' αυτή την απάτη που παιζόταν σε βάρος του σοβιετικού λαού τα τελευταία χρόνια, με κύρια χαρακτηριστικά την ιδιωτικοποίηση, την οικονομία της αγοράς, την ανεργία, την φτώχεια, τον εκφασισμό της καθημερινής ζωής, την "νομιμοποίηση" δεξιών τύπου Γιέλτσιν να το παίζουν επαναστάτες κ.λ.π. Είμαστε, όμως, ριζικά αντίθετοι και μ' αυτούς που με βίαιες ενέργειες προσπαθούν να αναβιώσουν και να εδραιώσουν το παλιό, δοκιμασμένο κι αποτυχημένο καθεστώς, που είχε σαν κύρια χαρακτηριστικά την ολοσχερή στρατιωτικοποίηση κι αστυνόμευση της οικονομικής και κοινωνικής ζωής και την καθυπόταξή τους στο κόμμα-κράτος. Είμαστε αντίθετοι και στον ιδιωτικό καπιταλισμό και στον κρατικό ή κομματικό. Πιστεύουμε πως ο σοβιετικός λαός, αντί να σέρνεται πίσω από τον έναν ή τον άλλον επίδοξο τσάρο και νταβατζή του, θα έπρεπε να εξεγερθεί ενάντια στη καταπίεση κι εκμετάλλευσή του από "σοσιαλιστές" ή μη δυναστες, όπως είχε κάνει τόσες φορές στο παρελθόν.

ΚΑΤΩ ΚΑΘΕ ΤΣΑΡΟΣ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΕΒΟΥΣΙΑ.

ΣΤΙΓΜΑΤΑ

... Αυτά κι αν είναι αποκαλύψεις. Στις 3/7/91, η Ρένα Αντωνέλη, πρόεδρος της Ε.Δ.Μ.Ε. Αχαΐας, κατέθεσε στην εξεταστική επιτροπή της βουλής, που ερευνά τις συνθήκες της δολοφονίας του Ν. Τεμπονέρα, τα παρακάτω: Το πρωί της 7/1/91, ο βουλευτής της Ν.Δ. Νικολόπουλος και ο πρόεδρος της Ν.Ε. Αχαΐας της Ν.Δ. Δ. Πανταζάτος, πήγαν στο σχολικό συγκρότημα Μαρούδα κι είχαν αρκετά εγκάρδια συνομιλία με τους Σπίνο, Μαραγκό και άλλους. Την ίδια ώρα στο σχολικό συγκρότημα ΒΟΥΔΑ (εκεί που έγινε η δολοφονία), δεξιοί που περίσταναν τους "αγανακτισμένους γονείς" απειλούσαν κι έβριζαν τους μαθητές. Την άλλη μέρα, 8/1/91, το πρωί, η ομάδα των Μαραγκού, Σπίνου πετούσαν νεράτσια με ζυραφάκια στους μαθητές. Το απόγευμα έγινε σύσκεψη στα γραφεία της ΟΝΝΕΔ, με συμμετοχή του βουλευτή της Ν.Δ. Σπηλιωτόπουλου και του Πανταζάτου. Όταν τελείωσε η σύσκεψη, 30 οπλισμένοι με ζύλα κ.λ.π. ΟΝΝΕΔίτες, έφυγαν γιό να πάνε να ανακαταλάβουν το Πολυκλαδικό Δύκειο. Δεν το κατόρθωσαν, όμως, ενώ προηγούμενα είχαν χτυπήσει άγρια τον καθηγητή Αναγνωστάκη. Ετσι, πήγαν στο ΒΟΥΔΑ, όπου με την απροκαλύπτη βία έδιωξαν από το σχολείο τους μαθητές κι έγινε η δολοφονία του Ν. Τεμπονέρα. Το βράδυ της ίδιας μέρας, ο νομάρχης Τάγαρης κάλεσε στο γραφείο του, τους διευθυντές όλων των σχολείων της πόλης και τους είπε ότι η ανακατάληψη των σχολείων είναι νόμιμη πράξη. Αργότερα, την ίδια στιγμή που γινόταν η δολοφονία του Ν. Τεμπονέρα αυτός κι η παρέα του έτρωγαν στο κέντρο "Βεράντα", σαν να μην συμβαίνει τίπο-

τα. Ο Τάγαρης είχε κληθεί να καταθέσει στην εξεταστική επιτροπή της βουλής, αλλά αγνόησε τους πάντες και τα πάντα, με προκλητικό τρόπο.

... Με σκάνδαλα και καθάρσεις δεν ασχολούμαστε, αφού είναι πασιγνωστό το ότι οι δεύτερες βρομάνε περισσότερο απ' τα πρώτα. Επιστημονοί, ωστόσο, την εμπλοκή κάποιων πρώην μπάτσων, στρατιωτικών κλπ στις διάφορες υποθέσεις. Ο Μπογράκος, ο Μπενενάκος, όπως κι ο Σηφακάκης κι ο Κοντοβιός κι ο Μαρινάκης και τόσο άλλοι, έφυγαν απ' τις υπηρεσίες τους διατηρώντας ένα δικτυο επαφών που, στη συνέχεια, το εκμεταλλεύτηκαν και πλούτισαν. Δεν είναι, όμως, μόνο οι επαφές κι οι γνωριμίες. Είναι οι προσπάθειες που διατέθηκαν οι άνθρωποι αυτοί σε κάποια πληθώρα - απορρήτων για τους κοινούς θνητούς - πληροφοριών. Κι όσο αυτές οι πληροφορίες αφορούν μόνο τους "λόκους μεταξού τους", το πράγμα δεν μας ενοχλεί. Όταν, όμως, οι πληροφορίες αυτές αφορούν εμάς, τους "απλούς πολίτες", τότε το πράγμα αλλάζει... Όλοι αυτοί οι τώως αστυνομικοί και στρατιωτικοί, που στελεχώνουν τις υπηρεσίες ασφαλείας όλων των μεγάλων ιδιωτικών επιχειρήσεων (ελληνικών και ξένων), δεν αλλάζουν, βέβαια, μυαλά από τη μια στιγμή στην άλλη κι όταν, επί τόσα χρόνια, έχουν συνηθίσει να κυνηγούν όποιον τολμάει να διαφέρει απ' το κοπάδι, δεν τους είναι καθόλου εύκολο να κόψουν τη συνήθεια. Ξέρουμε πολύ καλά ότι η μόνη λύση είναι η κατάργηση του στρατού, της αστυνομίας, της ΕΥΠ κλπ. Μήπως, όμως, μέχρι την κατάργησή τους, θα έπρεπε να εασηκωθούν όσοι θίγονται και να ζητήσουν τουλάχιστον ΝΑ ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ Η ΕΡΓΑΣΟΝΤΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗ ΤΟΥΣ ΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ, ΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΛΟΓΗΣ ΛΟΓΙΩΝ ΜΥΣΤΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ;

... "Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΩΝΕΙ" πιστεύει ο 17χρονος Βορειοηπειρώτης. Έφυγε, λοιπόν, από την Αλβανία και το άθεο καθεστώς της και ήρθε να βρει τη σωτηρία στην Ελλάδα και μάλιστα σε μοναστήρι της Λοκρίδας. Το Σάββατο, 6.7.91, όμως, έγιναν τα εξής κωμικοτραγικά: Κάτοικοι της περιοχής που είχαν πάει στο μοναστήρι για μια

βάφτιση, άκουσαν από κάποιο κελί σπαραχτικές φωνές αγοριού που παρακάλεγε να το αφήσουν και μετά από λίγο είδαν την πόρτα ν' ανοίγει και τον 17χρονο - που τον είχαν περιλούσει και με κολώνια - να το βάσει στα πόδια, ενώ τον κυνηγούσαν καλόγεροι και παπάδες. Στην αστυνομία, ο νεαρός Βορειοηπειρώτης έλεγε ότι οι καλόγεροι είχαν προσπαθήσει να τον βιάσουν, αλλά το έβαλε στα πόδια όταν ανακάλυψε ότι ο Χριστός δεν σώζει μόνο, αλλά και ότι Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΤΣΟΥΖΕΙ...

... Μέχρι το 2000, τα ασφαλιστικά ταμεία των εργαζομένων θα πρέπει να έχουν ιδιωτικοποιηθεί. Μ' άλλα λόγια, οι εργαζόμενοι θα συνταξιοδοτούνται από τη Λόυντ, την Interamerican ή τη Nationale Nederlanden. Αυτό είναι το μήνυμα που έφερε ο πρόεδρος των οικονομικών υπουργών της ΕΟΚ και υπουργός οικονομικών της Ολλανδίας, Βιμ Κοκ, που επισκέφθηκε την Αθήνα, στις 9.7.91, και τα είπε με το Μητσόταξη, τον Παλαοκρασσά, τον Χριστοδούλου και τη Γιαννάκου.

... Στις αρχές του Καλοκαιριού του 1991, πολυπληθές κλιμάκιο αξιωματικών του στρατηγείου του ΝΑΤΟ, στη Νάπολι της Ιταλίας επισκέφθηκε το λιμάνι Ελευθερών Καβάλας, για να εξετάσει κατά πόσο το λιμάνι αυτό θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί σαν εναλλακτικός στρατηγικός χώρος προώθησης ναυτικών δυνάμεων σε περίπτωση πολεμικής σύρραξης. Το λιμάνι αυτό παρέχει πλήρη κάλυψη από αεροπορικούς βομβαρδισμούς και περιλαμβάνεται σε όλες σχεδόν τις ασκήσεις επι χάρτου, που πραγματοποιεί το ΝΑΤΟ, από το 1960.

... "Κύριο χαρακτηριστικό των αλλαγών αυτών (δηλαδή, της διεθνοποίησης των οικονομικών και των ταχύτερων ρυθμών στην παραγωγή) είναι η φθίνουσα σημασία των πρώτων υλών για την παραγωγή. Υπολογίζεται από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ότι από το 1900 η συμμετοχή των πρώτων υλών στη μεταποιητική παραγωγή μειώνεται κατά 1,25% τον χρόνο. Αυτό μειώνει δραστικά και τη σημασία των πρώτων υλών, που για πολλά χρόνια αποτέλεσαν καθοριστικό παράγοντα για τη διεθνή θέση μιας χώρας". Αυτά είπε ο πρόεδρος του Δ.Σ. του Σ.Ε.Β., Δημήτρης Κυριαζής, στην ετήσια συνέλευση του συνδέσμου, στο Χίλτον, στις 30/5/91. Μα, αν τα παραπάνω ισχύουν, τότε γιατί έγινε η εισβολή των ΗΠΑ στον Παναμά και στο Ιράκ και γιατί οι διάφορες πολυεθνικές καταβροχθίζουν πόλη ολόκληρα στη Βραζιλία; Μήπως ο Δημήτρης Κυριαζής είχε απλώς ανοησίες; Όχι. Αλλά το πήγαινε ο τύπος. Και το ξεκαθάρισε στη συνέχεια της ομιλίας του, που είχε σαν θέμα τον "Εκσυγχρονισμό για την ανάπτυξη": "Δεν αρκεί συνεπώς για την ελληνική Οικονομία (ΣΤΑ: Το κεφαλαίο "Ο" είναι δικό του

και, βέβαια, ενδεικτικό της νοοτροπίας του) η ποσοτική διεύρυνση...", μ' άλλα λόγια η παραγωγή αγαθών, αφού κατά τον ομιλητή "Το τρίτο δεδομένο στο διεθνές περιβάλλον είναι η αύξουσα σημασία του πάσης φύσεως μετακινούμενου κεφαλαίου, που ξεπερνά πλέον κατά πολύ το εμπόριο αγαθών ως κινητήρια δύναμη της παγκόσμιας Οικονομίας. Η συμβολική Οικονομία υπερβαίνει σήμερα σε μέγεθος την πραγματική Οικονομία..." (Βλ. Δελτίο ΣΕΒ, τεύχος 527, Μάιος 1991), μ' άλλα λόγια: ΦΑΤΕ ΜΑΤΙΑ ΣΥΜΒΟΛΑ ΚΑΙ ΚΟΙΛΙΑ ΠΕΡΙΔΡΟΜΟ!!

... 54 αρχαία αντικείμενα (ειδώλια, αγγεία κ.λ.π.) είχε στην κατοχή της η φιλόλογος Ιωάννα Γαλλιατοπού. Τα είχε κληρονομήσει από θεία της και ποτέ δεν είχε επιχειρήσει να τα πουλήσει ή να τα δωρίσει. Παρ' όλα αυτά, συνελήφθη και σε βάρος της ασκήθηκε δίωξη για υπεξαίρεση, ενώ τα αντικείμενα παραδόθηκαν στο Αρχαιολογικό Μουσείο. Την υπόθεση ανακάλυψαν τα λαγωνικά του "5ου Τμήματος Αρχαιοκαπιλίας" της ΕΛ.ΑΣ. Απ' ό,τι βλέπουμε, ωστόσο, τα λαγωνικά του Βασιλείαδη έχουν περιορισμένη όσφρηση, είναι αγράμματα και είναι και γκαβά... Εδώ και κάμποσους μήνες, το ΠΟΝΤΙΚΙ και κάποια άλλα έντυπα γράφουν για 2.500 και πάνω αρχαία αντικείμενα, που βρίσκονται σε σπίτι στα Χανιά. Την Πέμπτη, 25/7/91, μάλιστα, το ΠΟΝΤΙΚΙ δημοσίευσε και φωτογραφία, στην οποία ο ιδιοκτήτης του οπιτιού έδειχνε σε φιλοξενούμενό του αρχαίο αμφορέα, με εμφανή πρόθεση να τον πουλήσει ή να τον δωρίσει... Στην ίδια περιοχή, πάντως, τα λαγωνικά είχαν, πριν από κάνα-δύο χρόνια, καταφέρει να εντοίσουν κάποια νεαρά άτομα που, στη διάρκεια εκδρομής τους στα χανιώτια βουνά είχαν περάσει μια νύχτα σε ερημοκλήσι, στο οποίο έτυχε να υπάρχει κάποια Βυζαντινή εικόνα. Καθώς οι νεαροί επέστρεψαν στην πόλη, τα λαγωνικά τους έπιασαν, τους έκαναν οματική έρευνα και τελικά, τους άφησαν μετά από δύο μέρες, όταν πια είχε διαπιστωθεί ότι, όλο αυτό το διάστημα, η εικόνα εξακολουθούσε να κρέμεται στο καφί της. Θα μας πείτε ότι τα πάντα εξηγούνται, όταν ποίμε ότι ο "ιδιοκτήτης" των 2.500 αρχαίων αντικειμένων λέγεται Κώστας Μητσόταξης κι ότι ο κύριός του - συγγνώμην, ο φιλοξενούμενός του λεγόταν George Bush. Όπως όλα εξηγούνται, όταν οι εξαγχνίτες αρχαιοτήτων λέγονται Γιάννης ή Τσανντάκης. Συμφωνούμε. Δεν καταλαβαίνουμε, ωστόσο, το πως και τι γιατί η δημοσιογράφος της ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΤΥΠΟΥ, Κ. Μαθιουδάκη, στις 25/7/91, αποκαλεί την φιλόλογο: Αρχαιοκάπηλο από... κληρονομιά, ποι "απολάμβανε" τα αρχαία ποι "ψύλαγε" στη "σουλογή" της (τα εισαγωγικά είναι δικά

συνέχεια από σελ.3

της)... Τι θέλει δηλαδή η δημοσιογραφία; Να δωθούν κι αυτά στον Μητσότακη; Όσο για τη "δημοσιογραφική θεογονία", που η κυρία αυτή τη γράφει στα παλιά της τα παπούτσια, ας όψεται ο συνονόματός της γραμματέας της Ε.Σ.Η.Ε.Α., που απ'ότι φαίνεται, πιστεύει πως μοναδικό του χρέος είναι το να συνεντευξιάζεται κάθε πρωί με τον Κοντονή, στην ΕΡΑ 4. *** Πάντως, στην ΕΣΣΔ, οι Σοβιετικοί, παρά τον φιλελευθερισμό που τους δέρνει, δεν επέτρεψαν στον Μητσότακη και στους συμμορίτες του να μπουν σε μουσείο ή σε εκκλησία. Στην Ελλάδα, αντίθετα, όταν περίου είχε πάει στην Κνωσό και στο μουσείο του El Greco, κανείς δεν σκέφτηκε να του κάνει ομαρτική έρευνα... ΣΚΟΡΠΟΧΩΡΙ!!!

*** ΔΕΚΑΕΠΤΑ χρόνια πέρασαν από την 24/7/74 που η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΧΟΥΝΤΑ έδωσε τη θέση της στη "ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ". Απ' όλα αυτά, τι έμεινε; Μια θλιβερή δεξίωση του "εθνάρχη" Καραμανλή ή με τη θλιβερή παρουσία του Ν. Κωνσταντόπουλου, που απο αντιστασιακός κατάντησε βουλευτής, υπουργός και καθηγός, με τον Παπανδρέου να συντρώχει και να συμπνέει με τον γκάν κστερ Λάτση... ΑΝΔΙΑ!!! (Εκτός των άλλων, στο χώρο, πλανιόταν ακόμη η μυρωδιά του υπερπόντιου αφέντη...)

*** Παρ' όλα αυτά, ο ΜΑΝΑΗΛΑΣ, ο ΤΣΑΡΟΥΧΑΣ, ο ΚΟΜΗΝΟΣ, ο ΜΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ, ο ΕΛΗΣ κι όλοι οι άλλοι ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ εκείνης της εποχής, δεν πέθαναν τζάμπα. Άνοιξαν το δρόμο στον ΤΣΙΡΩΝΗ, στον ΙΣΙΔΩΡΟΠΟΥΛΟ, στην ΤΣΙΒΙΚΑ, στον ΚΟΥΜΗ, στην ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ, στην ΒΑΣΙΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, στον ΤΣΟΥΤΣΟΥΒΗ, στον ΚΑΛΤΕΖΑ, στον ΠΡΕΚΑ, στον ΤΕΜΠΟΝΕΡΑ και στους 4 του Κ. ΜΑΡΟΥΣΗ... Κι έτσι πια, οι ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ δεν κάθονται να τους σφάζουν σαν πρόβατα.

●●● Η ΕΣΠΟ ΒΡΥΚΟΛΑΚΙΑΣΕ... Τις τελευταίες μέρες με αφορμή τους πρόσφυγες-ιδιαίτερα από την Αλβανία-που έρχονται στη χώρα μας, νομίζοντας ότι εδώ υπάρχει "ψωμί-παιδεία-ελευθερία", οι διάφορες εθνικιστικές, ακροδεξιές, φασιστικές ομάδες έχουν επιδοθεί σ'ένα όργιο ρύπανσης τοίχων, με συνθήματα όπως: "Ξενηλασία τώρα!" κι άλλες αηδίες. Η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ, το ΕΝΕΚ, το ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ, ο ΛΑΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ είναι γνωστά από παλιά. Η αναγραφή, όμως, συνθημάτων με την υπογραφή ΕΣΠΟ και τον αγκυλωτό σταυρό, είναι κάτι καινούργιο. Από την εποχή που ο Νασιούλης σκεφτόταν να εκδόσει τον ΝΑΖΙΣΤΗ (που τελικά έμεινε μόνο στη μα-

κέττα), καμιά ομάδα δεν είχε τολμήσει να δηλώσει ανοιχτά τον χιτλερικό προσανατολισμό της. (Αν και κάποια έντυπα φιλοξενούσαν αποσπάσματα από το MEIN KAM PF, υποστήριζαν ότι εκείνο που τους ενδιέφερε ήταν η σύγχρονη Ελλάδα και οι Έλληνες). Η χρήση του ονόματος ΕΣΠΟ, όμως, δείχνει ότι τα προσχήματα πέφτουν. Πέφτει η μάσκα του εθνικισμού και του πατριωτισμού. Οι τσόγλανοι της ΕΣΠΟ δεν είναι παρά δουλικά ανθρωποειδή. Γιατί εκείνο που θέλουν (όπως κι η παλιά ΕΣΠΟ), δεν είναι η "μεγάλη και ισχυρή Ελλάδα", αλλά η υποδούλωση όλων των χωρών και λαών στους Γερμανούς. Κι αν τα παραπάνω τσόγλανάκια ήταν Γερμανοί τότε θα τους βρίσκαμε ίσως και κάποια "ελαφρυντικά". Τώρα όμως;

●●● Είναι απλό. Σήμερα δεν υπάρχουν ούτε Χίτλερ, ούτε NSDAP, ούτε SS, ούτε GESTAPO, ούτε WEHRMACHT, ούτε 3ο REICH. Υπάρχουν, αντίθετα, ο BUSH, οι U.S.ARMY-NAVY-AIR FORCE, η CIA κι η DIA, το FBI και οι U.S.A. (αφού αυτές είναι η μοναδική σήμερα υπερδύναμη)... Κι αυτοί είναι τ'αφεντικά-μέσω των κατά περιοχή μυστικών υπηρεσιών, σαν την ΕΥΠ-όλων των ομάδων σαν την ΕΣΠΟ.

●●● Γι' αυτό τον λόγο αυτά τα τσόγλανάκια μπορούν και δρουν ανενόχλητα. Γιατί έχουν, όχι απλά την ανοχή, αλλά την προστασία και την συνενοχή και την εντολή των μυστικών υπηρεσιών και της αστυνομίας και της ξενόδουλης συμμορίας που "κυβερνάει" την χώρα.

●●● Τα καθάρματα αυτά, ωστόσο, δεν έχουν μόνο την πολιτική εξουσία στο πλευρό τους. ΟΙ ΝΑΖΙΑΣ ΕΧΟΥΝ ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ. Έχουν στο πλευρό τους όλους εκείνους που προβάλλουν την Αλβανική, Πολωνική, Γιουγκοσλαβική, Ασιατική, Τούρκικη, Κούρδικη, Αφρικανική καταγωγή κάποιων φουκαράδων παραβατών του νόμου, λες κι εκείνο που οδήγησε στο να βουτήξουν κά-

ποιο πορτοφόλι, λέγεται ΡΑΤΣΑ και όχι ΠΕΙΝΑ. Έχουν στο πλευρό τους όλες τις εφημερίδες που δεν ασχολήθηκαν με την αναβίωση του χιτλερισμού και δεν ζήτησαν να ξεσκεπάσουν την ΕΣΠΟ και τα τσόγλανάκια της και τ'αφεντικά τους, στις πρώτες τους σελίδες.

●●● Έτσι η καταγγελία του Ιθχρονου Δημήτρη Βικάτου, που λέει ότι στις 29/6/91, κακοποιήθηκε, αυτός και η παρέα του, από πλήθος χιτλερικών υπανθρώπων, στις 11 του βράδυ, στην Ομόνοια, δεν γίνεται πρωτοσέλιδο, αλλά περνάει κουτσουρεμένη στα "γράμματα των αναγνωστών" της ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ της 17/7/91 και μάλιστα πλάϊ σε γράμμα άλλης αναγνώστριας, της Μ. Τσαγκάρη, που, πλειοδοτώντας σε ρατσισμό, ζητάει να μην επιτρέπεται σε άλλο δαπούς να φεύγουν από την Ελλάδα χωρίς άδεια της αστυνομίας, ώστε να ελέγχεται το αν έχουν διαπράξει κάποιο έγκλημα. (Το ότι το γράμμα γράφτηκε με αφορμή την εμπλοκή κάποιου Ταϊλανδού στις ανθρωποκτονίες της Εκάλης, δεν "αθώνει" τη συγγραφέα της επιστολής, αλλά αντίθετα αποδεικνύει την ενοχή των εφημερίδων...).

Φυσικά, θα πεί κανείς ότι έτσι φαίνεται η "δημοκρατικότητα" της εφημερίδας. Συμφωνούμε. Η δημοκρατικότητα φαίνεται στην 34η σελίδα. ΑΠΟΥΣΙΑΖΕΙ ΕΝΤΕΛΩΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΩΤΟΣΕΛΙΔΟ.

●●● Το ΚΚΣΕ πέθανε" γράφει το ΠΡΙΝ της 28/7/91. Συμφωνούμε. Κατ' αρχήν, πέθανε πριν ακόμα γεννηθεί σαν ΚΚΣΕ. Κατόπιν πέθανε σαν ΚΚΣΕ, αφού οι διάφοροι μεταμπερζινεφικοί ηγέτες του κατακερμάτισαν. Και τελικά εδέησε να πεθάνει και σαν ΚΚΣΕ, αφού ο Γκορμπάτσώφ διέλυσε και την ίδια την χώρα... Αυπόμαστε, αλλά μας είναι βέβαια αδύνατο να "συλληπηθούμε" τους ανά την γη "κομμουνιστές", όπως, από την άλλη μεριά, όσο κι αν χαίρομαστε, μας είναι αδύνατο να "συχαρούμε" τους ανά την γη "καπι-

ταλιστές"... Βλέπετε, γι' αυτό το πρόβλημα δεν είναι το αν η ιδιοκτησία θα είναι ιδιωτική ή κρατική, αλλά το πως θα καταργήσουμε την όποια ιδιοκτησία-άρα και την όποια εξουσία-απελευθερώνοντας τους ανθρώπους από τα πράγματα και αντίστροφα. Και, βέβαια, μόνο μέσα σ' αυτά τα πλαίσια και μόνο προς αυτή την κατεύθυνση θα μας απασχολήσουν, οι "προτάσεις κοινωνικού αγώνα" του ΝΑΡ που δημοσιεύονται στο ίδιο φύλλο του ΠΡΙΝ.

●●● Αν αληθεύει το ότι η ICAP έχει όλα τα ΦΕΚ και ΟΛΟΥΣ τους ισολογισμούς σε ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΗ (όπως ισχυρίζεται ο-κατά τα άλλα συμπαθής-ΚΥΡ που έφτιαξε την σχετική διαφήμιση της θυγατρικής της Τράπεζας Πίστωσης), μήπως θα έπρεπε να ενδιαφερθούν για το θέμα, όχι μόνο η ασφάλεια κι οι αρμόδιες για την εθνική ασφάλεια υπηρεσίες, αλλά και όλοι όσοι ανησυχούν για την προσωπική ασφάλειά τους, μέσα στο τόσο φακέλωμα, τους τόσους χαφιέδες και τους τόσους μπλάτσους σ' αυτή την ΉΗΣΙΔΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ, που έλεγε κάποτε κι ο Καραμανλής;

●●● Εξέρετε τι είναι η ΕΛΑΝΕΤ; Είναι η Ελληνική Ανεπτυξιακή Εταιρεία. Ένα κατασκευασμα (και μάλιστα παράνομο, τόσο κατά την ελληνική, όσο και κατά την νομοθεσία της ΕΟΧ) της Μητσοτακικής συμμορίας, μέσω του οπιστού κάποιου φίλου της Μαρίκας (απ' αυτούς που την

συνέχεια σελ.5

συνέχεια από σελ. 4

συνόδεψαν στην Μόσχα κι έγιναν αφορμή να "φαγωθεί" ο Σταύρος Δήμας) άρπαξαν 2,5 ΤΡΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΔΡΑΧΜΕΣ, ό-χι βέβαια απ' τις τσέπες της πρωθυπουργικής οικογένειας, αλλά από τα όσα ε-μείς οι υπόλοιποι έχουμε πληρώσει πριν γεννηθούμε, πληρώνουμε όσο ζούμε και θα πληρώνουμε μετά τον θάνατό μας στο κράτος. Ας προσέχα-με.

●●● Δεφτά "δίνει" η ΕΟΚ για την "στήριξη της ελληνικής οικονομίας", μας λένε κάθε τόσο τα διάφορα μέσα μαζι-κής εξαχρείωσης. Ας δούμε, όμως και κάποια στοιχεία που αφορούν την "χορήγηση" αυτών των ποσών, τουλάχιστο εκείνων που δίνονται με τη μορφή χαμηλότοκων δανείων από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, όπως αναφέρονται στο τεύχος 6 των ΠΡΟΒΛΗΜΑ-ΤΙΣΜΩΝ που εκδίδει ο Σύν-δεσμος Ελληνικών Βιομηχανι-ών (ένθετο στο Δελτίο του ΣΕΒ, Νο 528-529, Ιούνης-Ιού-λης 1991): "Δίνεται πάντα προτεραιότητα στα επενδυτι-κά προγράμματα που περιλα-μβάνουν έργα εκσυγχρονισμού και μετατροπής της επιχεί-ρησης, ενώ απορρίπτονται ε-κείνα που αποσκοπούν απλώς σε αύξηση της παραγωγής". Ετσι, ανάμεσα σε πολλά άλ-λα, η ΕΟΚ, μέσω της ΕΤΕ, μας απαγορεύει να αυξήσουμε τη παραγωγή ζωοτροφών, χυμών από ροδάκινα κι αχλάδια, λα-διού, καπνού, κρέατος, γαλα-κτοκομικών προϊόντων, κρα-σιού, σαρόελας κ.λ.π. Πρέπει να είναι, λοιπόν, κάποιος Ε-ΝΤΕΛΩΣ ΗΛΙΘΙΟΣ για να μην βλέπει τα "ωφέλη" από την ένταξή μας στην ΕΟΚ...

●●● Παρά την αντίθετη γνώ-μη του εισαγγελέα Κολιο-κώστα με αυτήν του ανακρι-τή Α. Σάββα, αποφυλακίστηκαν στις 29/7/91, οι 6 συλληφθέ-ντες στα επεισόδια που έ-γιναν στο Πολυτεχνείο, στις 18/7/91, μέρα της άφιξης του Μπους, αφού χρειάστηκε να καταβάλουν εγγύηση 100 χιλιάδων δραχμών ο καθένας

●●● Ο Γ. Καλαμπόκας, που εί-

ναι προφυλακισμένος για τη δολοφονία του Ν. Τεμπονέρα, άρχισε "απεργία πείνας", ζη-τώντας ίση μεταχείριση, με-τά την αποφυλάκιση του συ-ναγωνιστή του, Α. Μαραγκού. ●●● Επιχείρηση "αρετής" ε-νάντια σε Αλβανούς πρόσφυ-γες που σύχναζαν στη περι-οχή της Ομόνοιας. Στις 31/7/91, πάνοπλοι μπάτσοι συνέ-λαβαν 120 περίπου Αλβανούς και την ίδια μέρα τους έ-στειλαν σε στρατόπεδα συγ-κέντρωσης στην ελληνοαλβα-νική μεθόριο.

●●● Φορτηγό που μετέφερε 100 βαρέλια βενζόλιο ανα-τράπηκε έξω από το χωριό Γεωργιανά Ημαθίας, βάζοντας σε κίνδυνο τόσο την υγεία των κατοίκων, όσο και τις καλλιέργειες. Ο Δήμος Βέ-ροιας, η Κοινότητα Γεωργια-νών κι οι κάτοικοι κατα-γγέλουν τον νομάρχη και τις αρχές, επειδή ούτε ενη-μέρωσαν για το τι περιεί-χαν τα βαρέλια και για το πως θα προφυλαχθούν, ούτε πήραν κανένα μέτρο. Καταγγέ-λουν ακόμα ότι η νομαρχία χρησιμοποίησε Αλβανούς πρό-σφυγες που μάζευαν με γυ-μνά χέρια το βενζόλιο από κάτω και χωρίς κανένα μέ-τρο προφύλαξης.

●●● Το βράδυ της 3/8/91, 75 κρατούμενοι των φυλακών Νε-άπολης Δασισθίου εξεγέρθη-καν, με αφορμή την αποφυλά-κιση κάποιου Τάσου Μανου-σάκη, που είναι γνωστός σαν έμπροπος ναρκωτικών, ενώ αυ-τοί παραμένουν φυλακισμέ-νοι για μικρότερα αδικήμα-τα, όπως έλεγαν οι ίδιοι. Τα ξημερώματα της 5/8/91, μετά από επαφές με τον αντισταγ-γελέα Νταλιάνη, οι κρατούμε-νοι επέστρεψαν στα κελιά τους.

●●● Από την Ομοσπονδία των Κλωστοϋφαντουργών και τον Σύλλογο φοιτητών της Πα-ντείου, έγινε εκδήλωση αφι-ερωμένη στην μνήμη της α-γωνίστριας Σωτηρίας Βασιλα-κοπούλου, έξω από το εργο-στάσιο της ΕΤΜΑ, στον ίδιο χώρο που πριν 11 χρόνια οι μπράβοι της εργοδοσίας και του κεφαλαίου την δολοφόνη-σαν, σκαρφίζόμενοι τροχαίο

ατύχημα, όταν μαζί με τους συντρόφους της μοίραζαν προκηρύξεις στους εργαζόμε-νους της ΕΤΜΑ.

●●● Στις αρχές Αυγούστου, εκατοντάδες σκίηνχεντς, νεο-ναζί κι άλλοι φασίστες άρ-χισαν να συρρέουν στην Ιο για να πραγματοποιήσουν έ-να από τα ετήσια συνέδριά-τους. Παρά τις διαβεβαιώσεις του Πολύδωρα, αυτά τα καθάρ-ματα συνέχιζαν για αρκετές μέρες να προκαλούν με την εμφάνισή τους και μόνο, τον λαό της Ιου και τους παρα-θεριστές του νησιού. Τελικά το συνέδριο των φασιστών ματαιώθηκε.

●●● Στις 3/8/91, αυτοκτόνη-σε στη σκοπιά του, στη Βρι-σά Δέσβου, ο 19χρονος στρα-τιώτης Κώστας Φούντας. Πάνω από 10 μέρες μετά το γεγο-νός, το υπουργείο άμυνας δεν είχε ανακοινώσει το παραμικρό...

●●● Στις αρχές Αυγούστου συνελήφθη ο Νοτιοαφρικάνος Βούσι Σινγκάγκα, με μόνο ε-πιχείρημα ότι είχε λήξει η άδεια παραμονής του (...). Μαθαίνουμε ότι έχει δρομο-λογηθεί η απέλασή του, αν-δεν έχει γίνει ήδη.

●●● Νάτος πάλι ο "ανανεωτι-κός" δήμαρχος Πειραιά, Στέ-λιος Λογοθέτης, ομογάλακτος του ανεκδιήγητου Ανδρουλά-κη. Στις 8/8/91, επικεφαλής 20 νεαρών παληκαράδων του κατάφερε να ζηλώσει τις 6 σκηνές που στέγαζαν τους 172 απολυμένους από το Δή-μο, εδώ και 6 μήνες έξω από το κτίριο της δημαρχίας. Α-κόμα τους κατάβρεξε και με υδροφόρες του Δήμου. Έγιναν κάποια επεισόδια που κατέ-ληξαν σε τραυματισμούς, ενώ ακολούθησαν μνησεις ε-κατέρωθεν και παρέμβαση της ΓΣΕΕ. Ανανέωση το μεγαλείο σου...

●●● 19 Φιλιππινέζες που εργάζονταν (μερικές και 15 χρόνια) στο Μαιευτικό και Γυναικολογικό Κέντρο ΕΛΕΝΑ απολύθηκαν, μέσα στο καλο-καίρι, από το νοσοκομείο, χω-ρίς καμιά προηγούμενη προ-ειδοποίηση και κλήθηκαν ως τις 15/8/91 να φύγουν από τους κοιτώνες του νοσοκο-

μείου, που ως τώρα χρησιμο-ποιούσαν για κατοικίες. Εί-ναι άσχημη η κατάσταση με-ρικών, γιατί έχουν κάνει οι κογένειες στην Ελλάδα, ενώ οι περισσότερες φοβούνται ότι θα τις απελάσουν στις Φιλιππίνες. Το θέμα έχει φτάσει μέχρι και στο Ευρω-παϊκό Κοινοβούλιο.

●●● Με τις παροτρύνσεις κά-ποιων καταστηματάρχων της Αντιπάρου, οι μπάτσοι βάλ-θηκαν να διώξουν από το νη-σί όλους όσους η εμφάνισή τους θυμίζει πανκ, φρικιό ή κάτι παρόμοιο. Πάντως, 4 που αντιστάθηκαν συνελήφθησαν, ενώ θα περάσουν από δίκη στη Σύρο, όπου και κρατήθη-καν αρκετές μέρες.

●●● Επιχείρηση "αρετή" και στην πλατεία Εξαρχείων και στους γύρω δρόμους, στις 12/8/91, που άρχισε το μεσημέ-ρι και τέλειωσε το βράδυ. Εκατοντάδες άτομα περνού-σαν από τον έλεγχο των πά-νοπλων μπάτσων, αφού πρώτα στήνονταν στον τοίχο με τα χέρια ψηλά.

●●● Στην Αμαλιάδα, στις 9, 10 κι 11/8/91, έγινε πολι-τιστικό τριήμερο με εκθέ-σεις, συναυλίες, προβολές κ. λ.π., οργανωμένο από την Αυτόνομη Πολιτιστική Ομάδα Αμαλιάδας.

●●● Μέρα μεσημέρι στην Πα-νεπιστημίου, έξω από τη κα-θολική εκκλησία, δύο μπά-τσοι, απ' αυτούς που βλέπου-με πάνοπλους μπροστά μας, τις τελευταίες μέρες, στους δρόμους της Αθήνας, έχου-μαυρίσει στο ξύλο έναν Αλ-βανό που έτυχε να πέσει στα χέρια τους. Το άσχημο ήταν ότι κανείς δεν κυκλο-φορούσε στην έρημη Πανεπι-στημίου αυτή την ώρα, για να δει με τα ίδια του τα μάτια την αστυνομική κτη-νωδία.

●●● Πολύ ερωτικό μας προέ-κυψε το τελευταίο τεύχος του ΕΠΤΑΜΙΣΥ. Αλλά λογικό είναι, αφού οι άνθρωποι έ-χουν τόσο παθιασμένο έρω-τα με τους σύγχρονους ό-ρους άσκησης της εξουσίας.

***Σύμφωνα με το "Κέντρο Πληροφόρησης για να Ανθρώπινα Δικαιώματα των Παλαιστινίων", που εδρεύει στην Ιερουσαλήμ και ελέγχεται από δεξιούς Παλαιστινίους, Ισραηλινοί στρατιώτες, με παλαιστινιακές ενδυμασίες, δολοφόνησαν τουλάχιστον 47 Παλαιστινίους, το 1989 στα κατεχόμενα, εμφανίζοντας τις δολοφονίες σαν αποτέλεσμα των εσωτερικών διαφωνιών των Παλαιστινίων. Δεν αμφισβητούμε την αλήθεια της παραπάνω ανακοίνωσης, επισημιάζουμε, όμως, το ότι η αποκάλυψη αυτή, στα τέλη του Ιουνίου - δηλαδή, τέσσερα ολόκληρα χρόνια μετά τις δολοφονίες - έρχεται να επιβεβαιώσει το όσα γράψαμε, στο τεύχος 51 του Αναρχικού, για την προσπάθεια λασπώματος του αγώνα στα κατεχόμενα και για την προσπάθεια εμφάνισης των "ομάδων κρούσης" σαν χειραγούμενων από τη μία ή από την άλλη πολιτική ομάδα. Γιατί παραδεχόμαστε, βέβαια, τη δράση των Ισραηλινών προβοκατόρων, αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι όλοι οι Παλαιστινίοι, που δρουν στα κατεχόμενα, είναι μεταφιερισμένοι Ισραηλινοί ή πράκτορες της Μοσάντ. Πιστεύουμε, ότι μια τέτοιου είδους δράση θα ήταν ευκολότερο και πιο αποδοτικό να αναπτυχθεί σε τρίτες χώρες, εκτός Ισραήλ και κατεχομένων, όπως π.χ. στην Ελλάδα, όπου στο άλυτο μυστήριο της σφαγής του CITY OF POROS, πρόσφατα προστέθηκε και το μυστήριο της βόμβας στην Πάτρα...

***6 Ισραηλινοί και μια Ολλανδέζα συνελήφθησαν από αυτονομιστές αντάρτες του Κασμίρ, στη Βόρεια Ινδία, στις 27.6.91. Σύμφωνα με έγκυρες πληροφορίες, οι Ισραηλινοί ήταν πράκτορες της Μοσάντ και έπεσαν σε ενέδρα των μουσουλμάνων ανταρτών. Κατά την ανταλλαγή πυροβολισμών σκοτώθηκαν ένας αντάρτης και ένας Ισραηλινός. Στις 28.6.91, ένας ακόμη Ισραηλινός πιάστηκε από τους αντάρτες. Στις 29.6.91, ανώτατος αξιωματικός του υπουργείου εξωτερικών του Ισραήλ έφτασε για συνομιλίες στο Νέο Δελχί. "Συμπωματικά", την ίδια μέρα, οι ένοπλες δυνάμεις της Ινδίας εξαπέλυσαν επίθεση εναντίον των ανταρτών που δρουν στα σύνορα της χώρας με το Πακιστάν. Κατά τους Ινδούς, σκοτώθηκαν 15 αντάρτες της ομάδας Χεζ-μπούλ Μουτζαχεντίν. Την άλλη μέρα, και πάλι "συμπωματικά", έγιναν εκλογές στο κατεχόμενο από το Πακιστάν Κασμίρ, όπου οι οπαδοί του αντιπολιτευόμενου κόμματος της Μπενάζιρ Μπούτο, έχασαν με μεγάλη διαφορά από

τους οπαδούς της στρατιωτικής χούντας. Στο μεταξύ, η δικτατορία έχει εξαπολύσει πόλεμο εναντίον των Ισλαμιστών. Στις 26.6.91, ένας Μουσουλμάνος φοιτητής δολοφονήθηκε από παρακρατικούς, τη στιγμή που έβγαине από το δικαστήριο της Λαχώρας που τον είχε αθώώσει από την κατηγορία της "τρομοκρατίας". Την ίδια μέρα, παρακρατικοί εξαπέλυσαν επίθεση με ρουκέτες εναντίον πέντε μουσουλμανικών χωριών, στο νότιο τμήμα της χώρας. Στην ίδια περιοχή, στις 27.6.91, 8 πολιτικοί συνελήφθησαν από την αστυνομία, επειδή είχαν διοργανώσει "παράνομες εκλογές". Στις 29.6.91, τέλος, πιάστηκαν 3 άτομα που κατηγορούνται ότι, στις 18.6.91, εκτέλεσαν τον πρόεδρο του δικαστηρίου που είχε καταδικάσει τον άντρα της πρώην πρωθυπουργού Μπενάζιρ Μπούτο.

***Στο Νότιο Λίβανο, η προώθηση των μονάδων του Λιβανικού στρατού, στις θέσεις που κατείχαν μέχρι τώρα οι δυνάμεις των Παλαιστινίων συνεχίζεται αργά εξ αιτίας της αντίστασης που προβάλλουν οι τελευταίοι, παρά τις πιέσεις της ηγεσίας της PLO. Στο παιχνίδι, μπαίνει εξ άλλου κι ο υποστηριζόμενος από τους Ισραηλινούς "Στρατός του Νοτίου Λιβάνου". Στις 25.6.91 σημειώθηκε "μονομαχία" πυροβολικού ανάμεσα σε δυνάμεις του "Στρατού του Νοτίου Λιβάνου" και Μουσουλμάνους μαχητές. Την ίδια μέρα, στέλεχος της φιλοσυνριακής Αμάλ τραυματίστηκε σοβαρά από έκρηξη βόμβας. Στις 26.6.91, τέσσερις Παλαιστινίοι πιάστηκαν απ' τον "ΣΝΛ" καθώς προσπαθούσαν να μπουν στο Ισραήλ από το Νότιο Λίβανο. Η τύχη τους αγνοείται... Την ίδια μέρα, η PLO ανακοίνωσε ότι δεν θα επιτρέψει στο Λιβανικό στρατό να καταλάβει θέσεις γύρω απ' τα στρατόπεδα Παλαιστινίων προσφύγων στο νότιο Λίβανο. Στις 27.6.91, ο Αμίν Καγιέντ, ένα απ' τα στελέχη της Αλ Φατάχ έπεσε σε ενέδρα αγνώστων, στο Μιχιέγ-Μιχιέγ στο Νότιο Λίβανο. Δυο σωματοφύλακες του κι ένας περαστικός πολίτης σκοτώθηκαν, αλλά ο Καγιέντ κατάφερε να γλιτώσει. Στις 28.6.91, δυο άμαχοι πολίτες σκοτώθηκαν από αδέσποτες σφαίρες στη διάρκεια ανταλλαγής πυρών μεταξύ μονάδων του "Λαϊκού Απελευθερωτικού Στρατού" (που υποστηρίζεται από την PLO) και του "Στρατού του Νοτίου Λιβάνου". Αλλά 11 άτομα τραυματίστηκαν σοβαρά.

***Στις 29.6.91, συνεχίστηκε για δεύτερη μέρα, η ανταλλαγή πυρών πυροβολικού μεταξύ του "Λαϊκού Απελευθερωτικού Στρατού" και του "Στρατού του Νοτίου Λιβάνου". Στις 30.6.91, εκατοντάδες πρόσφυγες εγκιταλείπονται στο Νότιο Λίβανο, φοβούμενοι επέκταση των εχθροπραξιών μεταξύ των μονάδων του Λιβανικού στρατού, του Λαϊκού Απελευθερωτικού Στρατού και του Στρα-

τού του Νοτίου Λιβάνου. Την 1.7.91, στρατιωτικές δυνάμεις του Λιβάνου, με την υποστήριξη αρμάτων μάχης, καταλαμβάνουν οχυρές θέσεις των Παλαιστινίων και θέτουν την περιοχή υπό τον έλεγχό τους, για πρώτη φορά μετά από 16 χρόνια. Την ίδια μέρα, η Ισραηλινή τηλεόραση ανακοινώνει ότι οι Ισραηλινές δυνάμεις σκότωσαν τρεις Παλαιστινίους αντάρτες, και ότι δύο Ισραηλινοί στρατιώτες τραυματίστηκαν στη "ζώνη ασφαλείας" στο Νότιο Λίβανο. Την ίδια μέρα, ο στρατός του Λιβάνου καταλαμβάνει τη Σιδώνα χωρίς αντίσταση εκ μέρους των Σουνιτών Μωαμεθανών πολιτοφυλάκων που παραδίδονται, αντίθετα με τους Παλαιστινίους, που εξακολουθούν να προβάλλουν αντίσταση στα περικόρια της πόλης.

***Στις 26.6.91, ασκείται ποινική δίωξη εναντίον 2 αξιωματικών του Ισραηλινού στρατού, για τη δολοφονία Αραβια νεαρού, πριν 2 χρόνια στη Λωρίδα της Γάζας. Οι δύο Ισραηλινοί εκτελούσαν διατεταγμένη υπηρεσία, με πολιτική περιβολή.

***"Πώς μπορεί κανείς να χαρακτηρίσει λαθρομετανάστες κάποιον που επί 17 χρόνια ζει κι εργάζεται στη Γαλλία;" Το είπε ο Arezki Dahmani, πρόεδρος της οργάνωσης FRANCE-PLUS, μ' αφορμή τις δηλώσεις της "σοσιαλιστριας" πρωθυπουργού της Γαλλίας, Edith Cresson, για τις ετοιμαζόμενες μαζικές απελάσεις ξένων, στις 8.7.91.

***Στις 16.6.91, η Deniz Cetel, δημοσιογράφος της τουρκικής εφημερίδας Günes, πιάστηκε και οδηγήθηκε στα κρατητήρια της ασφάλειας της Άγκυρας, στα διαβόητα D.A.L. (Εργαστήρια Ερευνών σε Βάθος). Αιτία οι αποκαλύψεις της για τα βασανιστήρια σε βάρος κρατουμένων, που είχαν δημοσιευτεί στην εφημερίδα πριν λίγες μέρες. Στις 6.7.91, η Cetel, με φανερά τα ίχνη των βασανιστηρίων που υπέστη οδηγήθηκε στις κλειστές φυλακές της τουρκικής πρωτεύουσας, κατηγορούμενη για "σχέσεις με παράνομη οργάνωση". Την ίδια στιγμή, που η δημοσιογράφος προφυλακίζόταν, η ασφάλεια συνέλαβαν τους δικηγόρους της, Murat Demir, Bendi Yaragici και Fethiye Peksen, και τους οδηγούσε στα DAL για τα περαιτέρω... Τις ανακρίσεις διευθύνει ο εισαγγελέας του δικαστηρίου Κρατικής ασφάλειας, Nusret Demirel.

***Στις 12.7.91, Κούρδοι εισέβαλαν στην τουρκική πρεσβεία στο Λονδίνο και την κατέλαβαν για μερικές ώρες, διαμαρτυρούμενοι για τις κακαποϊήσεις συμπατριωτων τους από τις τουρκικές αρχές.

***Με 266 ψήφους υπέρ έναντι 78 κατά, η γαλλική γερουσία έδωσε, στις 28.6.91, τη συγκατάθεση της στην κυβέρνηση της Edith Cresson για την επικύρωση της συμφωνίας του Schengen, που προβλέπει, ανάμεσα σ' άλλα,

και τη σταδιακή ενοποίηση των αστυνομιών της Γαλλίας, Γερμανίας, Ολλανδίας, Βελγίου, Λουξεμβούργου και Ιταλίας (η τελευταία έγινε δεκτή στα τέλη του περασμένου χρόνου). Εκτός από το ΚΚΓ, αρνητικά ψήφισαν και 31 βουλευτές της δεξιάς U.D.F. (Γαλλική Δημοκρατική Ένωση) μεταξύ των οποίων ο πρώην πρωθυπουργός Couve de Murville και οι πρώην υπουργοί εσωτερικών (και δημοσίας τάξης) Michel Rona-towski και Christian Bonnet.

***"Γίνεται κατάχρηση (από τους μετανάστες) των γαλλικών νόμων που τους επιτρέπουν να φέρνουν τις οικογένειές τους... Ναρκωτικά, νία, εγκληματικότητα: θα πρέπει να κλείνουμε τα μάτια μας, όταν είναι μπλεγμένοι μετανάστες σ' αυτά τα κόλπα, για να μη θεωρηθούμε ρατσιστές;" Αυτά και άλλα παρόμοια λέει προκήρυξη που κυκλοφόρησε στη Γαλλία, στις 28.6.91. Οσοι βιαστήκατε να αποδώσετε την προκήρυξη στο Εθνικό Μέτωπο του Λε Πεν, χάσατε. Η ρατσιστική προκήρυξη υπογράφεται από το, κατά τα άλλα "διεθνοιστικό"... Γαλλικό Κομμουνιστικό Κόμμα!

***Η οικονομία της ελεύθερης αγοράς χτύπησε και πάλι. Μετά από 140 χρόνια λειτουργίας, κλείνουν τα ναυπηγεία του Rostock της πρώην Ανατολικής Γερμανίας. Στις 30.6.91, καθελκύστηκε το τελευταίο πλοίο που κατασκευάστηκε εκεί. Στο μέλλον, οι εγκαταστάσεις των ναυπηγείων θα χρησιμοποιούνται μόνο για μικροεπισκευές. 4.000 εργαζόμενοι, από εκείνους που, υπερβύοντας τον κομμουνισμό και το σοσιαλισμό με το σταλινισμό, ζητωκραύγαζαν τον καπιταλισμό, πετιούνται κυριολεκτικά στο δρόμο. ΑΣ ΠΡΟΣΕΧΑΝ...

***Στις 26.6.91 ασκήθηκε δίωξη για βαριές σωματικές βλάβες από προθεση κατά του Alain Lisbona, Γαλλοεβραίου και μέλος της εξτρεμιστικής σιωνιστικής ομάδας Tagar, που δρα στη Γαλλία και σ' άλλες ευρωπαϊκές χώρες και της οποίας η έδρα βρίσκεται στις Η.Π.Α. Στις 20.4.91, ο Lisbona, μαζί με άλλα μέλη της ομάδας, είχαν επιτεθεί εναντίον Γάλλων ακροδεξιών που είχαν οργανώσει κάποια "πολιτιστική" εκδήλωση. Από την επίθεση των σιωνιστών, που ήταν οπλισμένοι με μπαστούνια του μπέιζ-μπολ, τραυματίστηκαν πολλοί φασίστες κι ανάμεσά τους, σοβαρά, η 70χρονη Juliette Cavalier. Στις 28.6.91, αποφασίστηκε η προφυλάκιση του Lisbona.

συνέχεια σελ.7

συνέχεια από σελ. 6

***Την 1.7.91 υπογράφηκε η συμφωνία για την παράδοση στις ένοπλες δυνάμεις της Ισπανίας της επικουρινιακής-κατασκοπευτικής βάσης της αεροπορίας των Η.Π.Α. στο Guardamar del Segura, στην περιοχή του Alicante. Οι Αμερικανοί θα παραδώσουν επίσης το σεισμολογικό σταθμό της Sonseca, στο Toledo, και την αποθήκη καυσίμων και πυρομαχικών της Cartagena, στη Murcia. Την ίδια μέρα, άρχισε και η αποχώρηση του σμήνους 613 της 401 πτέρυγας μάχης της αεροπορίας των Η.Π.Α. που έδρευε στη βάση του Torrejón de Ardoz, στα περίχωρα της Μαδρίτης. Η βάση αυτή - μια από τις μεγαλύτερες των Η.Π.Α. στην Ευρώπη - είχε χρησιμοποιηθεί κατά την επίθεση εναντίον της Λιβύης, το 1987, αλλά και πρόσφατα, κατά τη διάρκεια του πολέμου στον Περσικό Κόλπο. Η αποχώρηση των 24 καταδιωκτικών F-16, που αποτελούν το σμήνος, από την Ισπανία θα έχει ολοκληρωθεί μέχρι την 1.10.91, ενώ μέχρι την 1.4.92 θα έχουν αποχωρήσει και τα άλλα δύο σμήνη της 401 πτέρυγας.

***Πυρετωδώς ετοιμάζει τον νέο στρατιωτικό κανονισμό το υπουργείο Άμυνας της Ισπανίας. Στόχος των νέων ρυθμίσεων είναι η κάλυψη του 50% του ανθρώπινου δυναμικού της χώρας με επαγγελματίες στρατιωτικούς, μέχρι το 2000. Αυτή τη στιγμή, οι επαγγελματίες αξιωματικοί, υπαξιωματικοί κλπ. καλύπτουν το 27% όσων υπηρετούν στις ένοπλες δυνάμεις. Για την προώθηση της επαγγελματικοποίησης των ενόπλων δυνάμεων προβλέπεται ότι οι επαγγελματίες στρατιώτες θα παραμένουν στην υπηρεσία επί 14 χρόνια, ενώ μέχρι τώρα ήταν υποχρεωμένοι να αποστρατεύονται μετά από 8 χρόνια υπηρεσίας. Προβλέπεται, ακόμη, η αύξηση των αποδοχών τους, που αυτή τη στιγμή φτάνουν τις 70.000 πεσέτες (περίπου 80.000 δρχ.). Ο νέος νόμος προβλέπει, επίσης, την κατάταξη και γυναικών εθελοντριών, καθώς και την κατάταξη όσων έχουν ήδη υπηρετήσει τη στρατιωτική τους θητεία. Το μεγαλύτερο, ωστόσο, πρόβλημα που αντιμετωπίζει η ισπανική κυβέρνηση είναι το πού θα απορροφώνται οι επαγγελματίες στρατιώτες μετά την απόλυσή τους, αφού μόνο ένα μικρό ποσοστό απ'αυτούς θα γίνονται υπαξιωματικοί κι αφού η ανεργία στη χώρα δεν δείχνει τάσεις υποχώρησης. Το υπουργείο υποστηρίζει, πάντως, ότι τα καθήκοντα των επαγγελματιών στρατιωτών θα διαφέρουν ουσιαστικά από εκείνα όσων θα υπηρετούν την υποχρεωτική στρατιωτική θητεία. Παρά τις έντονες πιέσεις από πολλές και διάφορες πλευρές, ο νέος νόμος δεν θα ασχοληθεί με το πρόβλημα των αντιρροπών συνείδησης και των ο-

λικών αρνητών στρατεύσης που παίρνει σημαντικές διαστάσεις στην Ισπανία.

***Ένας ανθρωποφύλακας και τρεις υπάλληλοι της φυλακής Sevilla-1 ακοτώθηκαν, στις 28.6.91, από έκρηξη βόμβας που είχε τοποθετηθεί στη φυλακή. Την ευθύνη της ενέργειας ανέλαβε η αυτονομιστική οργάνωση των Βάσκων ETA. Την 1.7.91, οι φύλακες και οι υπάλληλοι κατέβηκαν σε απεργία διαμαρτυρίας, ενώ στις 9 το βράδυ, συμμετείχαν σε συγκέντρωση "κατά της τρομοκρατίας" που είχε οργανώσει ο δήμαρχος της Σεβίλλης, Alejandro Rojas Marcos. Την ίδια μέρα, η γενική διεύθυνση φυλακών της Ισπανίας διέταξε την απομόνωση 11 κρατουμένων αγωνιστών της ETA που κρατούνται στη φυλακή Puerto-1, στο El Puerto de Santa María, στο Cádiz. Ανάμεσά τους βρίσκεται και ο γαλλικής υπηκοότητας Βάσκος, Enric Parot, αρχηγός του "κομάντο ταχείας επέμβασης" της ETA. Εξ άλλου, στις 29.6.91, οι αγωνιστές της ETA, Manuel Píris López και Imanol Mirena Aramburu μεταφέρθηκαν από τη Sevilla -1 στη φυλακή της Almería. ***Όποιος κοιμάται σε παγκάκι, θα πληρώνει πρόστιμο 10.000 δολαρίων (δύο εκατομμύρια δραχμές)! Αυτό αποφάσισε το δημοτικό συμβούλιο της COCA COLA - συγνώμη, της Atlanta των ΗΠΑ, στην προσπάθειά του να διώξει από την πόλη τους αλήτες και τους φαλακάρδες που απειλούν να χαλάσουν την εικόνα της "Χρυσής" Ολυμπιάδας του 1996.

***Στις 26.6.91 η κυβέρνηση του σείχη Ας Σαμπάχ ανακοίνωσε ότι όσοι έχουν καταδικαστεί σε θάνατο από τα έκτακτα στρατοδικεία του Κουβέιτ, μετά την "απελευθέρωση" του, θα ξαναδικαστούν από τακτικά δικαστήρια. Ανακοινώθηκε επίσης ότι μελετάται η μετατροπή των θανατικών ποινών σε ισόβια. Υπολογίζεται ότι, μέχρι τώρα, έχουν καταδικαστεί σε θάνατο περισσότερα από χίλια άτομα, κύρια Κουβέιτιανοί αντίπαλοι του Ας Σαμπάχ και Παλαιστίνιοι, σαν "συνεργάτες των Ιρακινών". Ο αριθμός των εκτελεσμένων δεν έχει ακόμη ανακοινωθεί, ενώ παραμένει ανεξακρίβωτος ο αριθμός όσων έχουν δολοφονηθεί από το στρατό κι από τις παραστρατιωτικές ομάδες των συγγενών του σείχη. Άνεξακρίβωτος παραμένει κι ο αριθμός των ατόμων που έχουν συλληφθεί και βασανίζονται σε μυστικά κρατητήρια. Φυγάδες από το Κουβέιτ, πάντως, αποκαλύπτουν ότι στα βασανιστήρια συμμετέχουν προσωπικά οι γιοι του Ας Σαμπάχ.

***Στο Ιράκ, εν τω μεταξύ, συνεχίζεται η φάση της ειρήνης, με το "Εγώμα των πυρηνικών όπλων" του Σαντάμ Χουσεΐν. Και μιλάμε για φάση, επειδή μέχρι στιγμής δεν έχει βρεθεί κανένα μη συμβατικό όπλο στο Ιράκ, ούτε χημικό, ούτε - πολύ περισσότερο - πυρηνικό, ε-

νώ, αντίθετα, είναι γνωστό το ότι το Ιράκ αναγκάστηκε να συνθηκολογήσει όταν οι ΗΠΑ απείλησαν ότι θα χρησιμοποιούσαν πυρηνικά όπλα εναντίον των αμάχων κατοίκων της Βαγδάτης, γεγονός, άλλωστε, που οδήγησε στην παραιτήση του Γάλλου υπουργού Άμυνας Chevenement και στην αντικατάστασή του από τον Joxe. Γνωστό, εξ άλλου, είναι το ότι συνεχίζεται το εμπάργκο, με αποτέλεσμα να πεθαίνουν καθημερινά εκατοντάδες παιδιά στο Ιράκ, λόγω της έλλειψης τροφίμων και φαρμάκων, ενώ το Ιράκ καταγγέλλει ότι οι Αμερικανοί απειλούν ότι θα καταρρίψουν τα ελικόπτερα που θα επιχειρήσουν να ψεκάσουν τα χωράφια με εντομοκτόνα και ζιζανιοκτόνα, με αποτέλεσμα να κινδυνεύει η λιγιστή γεωργική παραγωγή της χώρας. ***Στις 26.6.91, η Κυπριακή κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι παρατείνει για ένα τρίμηνο την άδεια παραμονής στη χώρα 45 Ασσυρίων που είχαν μπει με διαβατήρια του Ιράκ. Πάντως, η κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι, μετά τους τρεις μήνες, οι φυγάδες θα απελαθούν.

***Τελικά, δεν θα εκδοθούν στις ΗΠΑ οι Rochelle και Robert Manning που το 1987 είχαν δολοφονήσει τον Αραβικής καταγωγής Αμερικανό Alex Odeh, με επιστολή-βόμβα στην Καλιφόρνια. Οι δυο Αμερικανοεβραίοι - παρά την απόφαση δικαστηρίου για την εκδίωξη τους - καταδικάστηκαν, τελικά, σε ισόβια από άλλο δικαστήριο, στις 25.6.91. Ετσι, οι δυο δολοφόνοι θα παραμείνουν στο Ισραήλ.

***"Δεν θα πρέπει να ζητάμε από τα κράτη να διαχειρίζονται τις λεπτομέρειες της ανάπτυξης... Οι ανταγωνιστικές αγορές... Μέχρι τώρα, αυτές είναι ό,τι καλύτερο υπάρχει για την αποτελεσματική οργάνωση της παραγωγής..." Αυτές κι άλλες παρόμοιες φράσεις χαρακτηρίζουν τη φιλοσοφία της Διεθνούς Τράπεζας, όπως αυτή διατυπώνεται στη φετινή, δέκατη τέταρτη, έκθεσή της για την "Ανάπτυξη στον Κόσμο", που δόθηκε στη δημοσιότητα στις 7/7/91. Η φιλοσοφία αυτή δεν είναι, βέβαια, καινούργια, αφού χρονολογείται από τις αρχές της δεκαετίας του '80. Είναι, ωστόσο, η πρώτη φορά που η Διεθνής Τράπεζα καλεί ανοιχτά και απροσχημάτιστα, όλα τα κράτη να παραδώσουν τον πλούτο των λαών τους στο ιδιωτικό κεφάλαιο. Με την έκθεση, καλούνται οι χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, της Αφρικής και της Ασίας να επιπεύσουν και να διευρύνουν την ιδιωτικοποίηση των οικονομικών τους και να δημιουργήσουν τις κατάλληλες συνθήκες για την εισροή στις χώρες τους ξένων ιδιωτικών κεφαλαίων. Στην έκθεση αναφέρεται σαν παράδειγμα προς μίμηση η Ακτή του Ελεφαντοστού που πολύ σύντομα ετοιμάζεται να παραδώσει σε ξένες ιδιωτικές εταιρίες ακόμη και τη διανομή του νερού και του ηλεκτρικού ρεύματος. Πάντως, η Διεθνής

Τράπεζα, αφήνει στα κράτη την ευθύνη των "ανθρωπίνων" τομών της οικονομίας. (Σ.Τ.Α.: 'Όταν μιλάει για το "ανθρώπινο" η Δ.Τ., μας είναι αδύνατον να καταλάβουμε τι εννοεί κι'έτσι μεταφράζουμε αυτολεξεί τον όρο "humanius") όπως της εκπαιδεύσης και της υγείας. Μετά τη δημοσίευση της έκθεσης, φαίνεται ξεκάθαρα πια η πρόθεση της Διεθνούς Τράπεζας να σταματήσει τη δανειοδότηση του δημόσιου τομέα των διαφόρων αναπτυσσόμενων κρατών και να ρίξει το βάρος των χρηματοδοτικών της δραστηριοτήτων στις ιδιωτικές επιχειρήσεις, μέσω της Διεθνούς Εταιρείας Χρηματοδοτήσεων, με σκοπό, βέβαια, τη σταδιακή εξαγορά των μικρών αυτών επιχειρήσεων από τις μεγάλες πολυεθνικές.

*** Άλλοι 140.000 άνθρωποι γράφτηκαν στον κατάλογο των ανέργων στην Πολωνία, τον Ιούνιο, ανεβάζοντας το συνολικό αριθμό σε περισσότερο από 1.500.000. 'Ετσι, οι άνεργοι έφτασαν τον Ιούνιο σε ποσοστό 8,5% του εργατικού δυναμικού, έναντι 7,7% το Μάη του 1991. Φυσικά, οι αριθμοί αυτοί, που δίνονται από την Πολωνική κυβέρνηση, δεν απεικονίζουν παρά ένα μικρό ποσοστό της καταστροφής που έχουν προκαλέσει στη χώρα η περεστρόικα και ο φιλελευθερισμός.

*** Σε αναβρασμό βρίσκονται οι ανθρακωρύχοι του Carmaux της Γαλλίας, μετά την απόφαση της αρμόδιας υπουργού, Dominique Strauss Kahn, να κλείσει το ορυχείο "La gran de decouverte" και να πετάξει 344 ανθρακωρύχους στο δρόμο. Στις 6/7/91, οι ανθρακωρύχοι του Carmaux κατέβηκαν σε αγωνιστική διαδήλωση διαμαρτυρίας και μελετούν το ενδεχόμενο να προκηθούν σε πανεθνική απεργία διαρκείας του κλάδου.

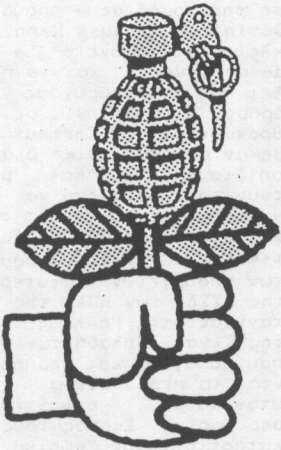
*** Στις 8/7/91, εκπρόσωποι των υπουργείων εξωτερικών της ΕΕΣΣΔ, των ΗΠΑ, της Βρετανίας, της Γαλλίας και της Κίνας, δηλαδή των χωρών που παράγουν και εμπορεύονται τα περισσότερα όπλα στον κόσμο, συναντήθηκαν στο Παρίσι. Σκοπός τους, η κατάρτιση ενός "κώδικα δεοντολογίας" σε ό,τι αφορά την παραγωγή και την διάθεση σε τρίτους μέσω μαζικής καταστροφής. Μ'άλλα λόγια, η διασφάλιση του μονοπώλιου της βίας και των τοποτηρητών τους. Το ίδιο, άλλωστε, θέμα απασχόλησε και τη διάσκεψη κορυφής των 7 πιο ανεπτυγμένων κρατών του κόσμου (ΗΠΑ-Καναδάς-Βρετανία-Ιαπωνία-Γερμανία-Ιταλία) που έγινε στο Λονδίνο από τις 14 μέχρι τις 17/7/91.

*** Άγνωστοί δεν υπάρχουν μόνο στην Κύπρο. Στις 30/7/91, το Ιράκ κάλεσε το Ιράν για να συζητήσουν το θέμα των 80.000 περίπου Ιρακινών που αγνοούνται από την εποχή του Περσο-Ιρακινού πολέμου (1980-1988).

συνέχεια σελ. 8

συνέχεια από σελ.7

*** Το αντιμιλιταριστικό κύμα στην Ισπανία, παρά την "νίκη" της στον Περισκό Κόλπο, φυσικά συνεχώς. Στις 18/5/91, περισσότερα από 300 άτομα αγχώσαν ανθρωπίνην αλλοσίδα από την έδρα του Σοσιαλιστικού Κόμματος μέχρι τη φυλακή Modelo; στη Βαρκελώνη (όπου κρατούνται οι ανυπότακτοι) διαμαρτυρόμενοι για τις αδρές φυλακίσεις αντιρρησιών συνείδησης και ολικών αρνητών στρατεύσης απ' το "σοσιαλιστικό" καθεστώς της Ισπανίας. Την εκδήλωση είχαν διοργανώσει το MOC, η Mili-KK, η CD DT κι άλλες αντιμιλιταριστικές ομάδες. Ιδιαίτερη αίσθηση έκαναν τα πανώ, οι αφίσες και τα συνθήματα στους τοίχους, όπου εικονίζονταν το "σοσιαλιστικό" χέρι να κρατάει χειροβομβίδα αντί για τριαντάφυλλο. Στις 25/5/91, περισσότερα από 150 άτομα οργάνωσαν πορεία από το Sant Andrew της Καταλωνίας στη φυλακή Trinitat (όπου κρατούνται πολλοί αρνήτες στρατεύσης) κι απο' κεί στη στρατιωτική διοίκηση της περιοχής για να καταλήξουν στην έδρα του κυβερνώστος "σοσιαλιστικού" κόμματος. Στη διαίρεση της πορείας μοιράστηκαν περισσότερες από 20.000 προκηυξίες που καλούσαν τους Ισπανούς σε ανυποταξία. Την 1/6/91, έγινε και πάλι συγκέντρωση έξω από τη φυλακή Trinitat. Οι

συγκεντρωμένοι ζήτησαν την άμεση απελευθέρωση των φυλακισμένων ολικών αρνητών Miguel Angel Francesc και Manuel Calvo. Στις 8/6/91, η αντιμιλιταριστική Συνέλευση της Osona, οργάνωσε υπαίθρια αντιμιλιταριστική συναυλία στην οποία συμμετείχε και ο Lluís Llach (Καταλανός συνθέτης που έχει, ανάμεσα σ' άλλα, μεταφράσει και μελοποιήσει ποίηματα του Κώστα Καβάφη). Ο Lluís Llach, πέριου, είχε εμφανιστεί και στην Αθήνα). Στις 13/6/91, στο πνευματικό κέντρο της Sedeta οργάνωθηκε εκδήλωση στην οποία πολλοί νεαροί Ισπανοί δήλωσαν ότι αρνούνται να στρατευθούν. Στις 26/7/91, ξεκίνησε απ' το Figueres η δεύτερη αντιμιλιταριστική πορεία (η πρώτη είχε γίνει πέριου) που αφορούσε απ' όλα τα στρατόπεδα και τους πυρηνικούς σταθμούς της καταλανικής ακτής

και από τη Βαρκελώνη κατέληξε στον πυρηνικό σταθμό του Vandellós. (ANA, No 145, 7/6/91 και τηλεφωνική ανταπόκριση).

*** Ο εμφύλιος πόλεμος που άναψαν οι ΗΠΑ στην Αιθιοπία άρχισε να χτυπάει κι άλλες χώρες της Αφρικής. Από τις 10/6/91, περισσότερα από 30 άτομα έχασαν τη ζωή τους στο Τζιμπουτί. Οι ταραχές άρχισαν όταν μαθευτηκε ότι στην Αιθιοπική πόλη Ντίρεντάουα, μέλη της φυλής Ορόμο επιτέθηκαν σε μέλη της φυλής 'Ισσα. Αμέσως οι 'Ισσα του Τζιμπουτί (που στη χώρα αυτή είναι πεισοότεροι) άρχισαν ένα πραγματικά ανθρωποκνηνητό εναντίον των Ορόμο της πρωτεύουσας του Τζιμπουτί, μ' αποτέλεσμα οι τελευταίοι να καταφύγουν στη συνοικία Αρχίμα που κατοικείται κύρια από μέλη της φυλής Αφάρ, που μήκη κι αυτή στο χορό, προκειμένου να προστατεύσει τους Ορόμο. Τελικά, στις 13/7/91, παρενβη ο στρατός που επιτέθηκε στη συνοικία κι άρχισε να πυροβολεί τους πάντες αδιάκριτα. Η κυβέρνηση, σε μια προσπάθεια να εξομαλύνει την κατάσταση, ανακοίνωσε ότι δεν επρόκειτο για πόλεμο ανάμεσα σε φυλές, αλλά για περιορισμένα επεισόδια που προκλήθηκαν από... υπερβολική κατανάλωση "χατ" (ενοχικό ντόπιου ναρκωτικού), πράγμα που έμπλεξε ακόμη περισσότερο την κατάσταση. Στο μεταξύ, πολλές αφρικανικές χώρες δεν κρύβουν την ανυπομονία τους για την επιβολή της "νέας τάξης πραγμάτων" στην ήπειρό τους και απ' ό,τι φαίνεται ετοιμάζεται σύντομα (μέχρι το Φθινόπωρο) έκτακτη συνδιάσκεψη του Οργανισμού Αφρικανικής Ενότητας που θα εξετάσει τα προβλήματα που δημιουργεί η όλο και βαθύτερη ανάμειξη των ΗΠΑ στην περιοχή.

*** Στις 15/7/91, η Βρετανική Financial Times έγραψε ότι η C.I.A. παρανέβη για να σταματήσουν οι ανακρίσεις για τις παράνομες δραστηριότητες της B.C.C.I. (Bank of Credit and Commerce International), που έκλεισε στις 5/7/91 μετά από παράμβαση της τράπεζας της Αγγλίας. Σύμφωνα με το άρθρο, η BCCI -που κατά 77% ελέγχεται απ' τον εμίρη του Αμπου Ντάμι- είχε χρησιμοποιηθεί για παράνομες χρηματοδοτήσεις των δεξιών ανταρτών του Αφγανιστάν και των κόντρας της Νικαράγουα, την εποχή που υποδιευθυντής της C.I.A. ήταν ο σημερινός αρχηγός της, Robert Gates. Τα παραπάνω αποκάλυψε στην εφημερίδα, αλλά και στο κανάλι ABC της αμερικανικής τηλεόρασης, Charles van Raab, τέως διευθυντής των τηλεVISION των ΗΠΑ. Όπως είναι γνωστό, το 1988, είχαν συλληφθεί, στις ΗΠΑ, στελέχη της B.C.C.I. και καταδικαστεί για το ξέπλυμα ναρκωτικών, αλλά, με παράμβαση της C.I.A., το σκάνδαλο, είχε αποσοβηθεί.

*** Στις 15/7/91, μια ομάδα παιδιών 12-16 ετών από το γκέττο του Harkis κατέλαβε τη νομαρχία του Herault,

στο Montpellier της Γαλλίας. Τα παιδιά, που φορούσαν μάσκες και ήταν οπλισμένα με τεκεδέδες με βενζίνη, απαίτησαν την άμεση απελευθέρωση τριών συντρόφων τους που είχαν συλληφθεί στις 13/7/91, στη Narbonne, στη διάρκεια αντιρατσιστικής διαδήλωσης και απείλησαν ότι σε περίπτωση επέμβασης της αστυνομίας θα έκαιγαν το κτίριο.

*** Ένας νεαρός 21 ετών στο Belfort, μια 17χρονη κοπέλλα στο Seine - Maritime, ένας άντρας στο Nevers και μια νέα γυναίκα στη Μασσαλία σκοτώθηκαν από εκρήξεις βεγγαλικών. 450 πυρκαγιές ξέσπασαν, μόνο στην περιοχή της Μασσαλίας. Πάνω από 100 άτομα τραυματίστηκαν με ρικά σοβαρά - σ' όλη τη Γαλλία. Αυτός ήταν ο απολογισμός του "εορτασμού" της 202ης επετείου της κατάληψης της Βαστίλλης, στις 14/7/1789.

*** Μιας και μιλήσαμε, όμως, για τη Βαστίλλη πρέπει να αναφέρουμε ότι η μεγαλύτερη "απόλυση" για τη Γαλλία, ήταν το "χότρο" του προέδρου της Francois Mitterand, που εξακολούθει να αυτοονομάζεται "σοσιαλιστής". Αιτία, το προεδρικό διάταγμα απονομής χάρις σε κρατούμενους, με την ευκαιρία της 14ης Ιουλίου, που υποχρήστη και τα τέθηκε σε ισχύ στις 12/7/91. Με το διάταγμα, χαρίζονταν σ' όλους τους καταδικασμένους δέκα μέρες για κάθε μήνα ποινής τους. Μέχρις εδώ, όλα καλά. Υπάρχει, όμως, κι ένας όρος που τα τινάζει όλα στον αέρα. Για να επωφεληθεί κανείς από το μέτρο, θα πρέπει να έχει καταδικαστεί αμετάκλητα. Μ' άλλα λόγια μα μην έχει ασκήσει κανένα ένδικο μέσο, δηλαδή έφεση, αναίρεση, κ.λ.π. Έτσι, όλοι εκείνοι που είχαν καταδικαστεί πρωτόδικα και είχαν ασκήσει έφεση κ.λ.π., ή εκείνοι, που η προθεσμία της άσκησης ένδικων μέσων κατά της απόφασης, που τους καταδικάζει, δεν είχε εκπνεύσει πριν την 12/7/91, δεν κερδίζουν απολύτως τίποτε. Όλοι αυτοί, καθώς και οι δικηγόροι τους (που, τώρα, οι πελάτες τους τους ζητάνε τα ρέστα, επειδή τους έβαλαν να ασκήσουν επείσως) στράφηκαν, φυσικά, κατά του Mitterand, που το μόνο που βρήκε να πεί για να δικαιολογηθεί ήταν ότι η προεδρία της δημοκρατίας δεν είχε "επαρκή στοιχεία για τον αριθμό των κρατούμενων που είχαν ασκήσει κάποιο ένδικο μέσο..."

*** Πέρα, όμως, από τον υπολανθάνοντα φασισμό της "σοσιαλιστικής" κυβέρνησης της Γαλλίας, εξακολουθεί να υπάρχει κι ο άλλος, ο ανοιχτός και απροσημάτιστος. Στις 23/7/91, στην εκκλησία του Saint-Nicolas-du - Chardonnet, στο Παρίσι, 200 περίπου μέλη της "εθνικής ένωσης Petain-Verdun" συγκεντρώθηκαν για να τιμήσουν την 40η επέτειο του θανάτου του αρχισυνεργάτη των χιτλερικών και δολοφόνου χιλιάδων Γάλλων αντιστασιακών καθώς και Ισπανών δημοκρατών, κομμουνιστών και αναρχικών που είχαν καταφύγει στη νότια

Γαλλία, μετά την επικράτηση του Φράνκο. Στην εκδήλωση ήταν παρόντες ο ποόεδρος της "ένωσης" Robert de Perier, το μέλος του πολιτικού γραφείου του "εθνικού μετώπου", Jean - Francois Jalh κι ο επίσκοπος Bernard Tissier, που κάλεσε τους συγκεντρωμένους να "αποκαθάρουν, με την προσευχή και τη δροση τους, το έγκλημα που διέπραξαν" οι δικαστές που καταδίκασαν το δικτάτορα το Vichy. Παρόμοια αίσχη οργανώθηκαν στη Nantes, στο Bordeaux, στην Tours, στο νησί Yen (όπου ο Petain πέθανε το 1951) και σ' άλλες πόλεις της Γαλλίας.

*** Η κατάληψη αποτελεί "παράβαση της έννομης τάξης". Το "δικαίωμα στη στέγη" ωστόσο, αποτελεί καθήκον για το σύνολο και το έθνος". Τα παραπάνω είπε ο πρόεδρος παρισινού δικαστηρίου, στις 23/7/91, κι έσπευσε, βέβαια, να διευκρινίσει ότι το "δικαίωμα αυτό δεν μπορεί να νομιμοποιηθεί μεθόδους που έχουν σαν συνέπεια τον εκμηδενισμό του δικαίωματος της ιδιοκτησίας, που κι αυτό προστατεύεται απ' το νόμο". Οι 200 περίπου άστεγοι που έχουν καταλάβει τις δημοτικές εγκαταστάσεις του Quai de Gare, στο 13ο διαμέρισμα της γαλλικής πρωτεύουσας, τόνισαν ότι είναι η πρώτη φορά που, γαλλικό δικαστήριο αναγνωρίζει τη στέγη σαν δικαίωμα, έστω κι αν η απόφαση του δικαστηρίου -να εκκενωθεί η περιοχή μέχρι τις 12/8/91, αλλιώς θα επέμβει η αστυνομία- δεν δίνει λύση στο πρόβλημα αν το "δικαίωμα της "ιδιοκτησίας" (στην περίπτωση, ιδιοκτήτης είναι ο δήμος του Παρισιού) υπεριοχλεί του δικαίωματος στη στέγη. Θα δούμε, λοιπόν στις 12 Αυγούστου...

*** Στο Ιράν συνεχίζονται οι συλλήψεις, οι δίκες και οι καταδίκες γυναικών, των οποίων το τσαντόρ "δεν είναι σύμφωνο με τις προδιαγραφές της θρησκείας". Στις 26/7/91, πεντακόσια περίπου άτομα, που οργάνωσαν διαδήλωση συμπαραστάσης σε δικαζόμενες γυναίκες, δέχτηκαν άγρια την επίθεση των "φρουρών της επανάστασης". Πολλοί διαδηλωτές συνελήφθησαν και αρκετοί τραυματίστηκαν σοβαρά.

*** Ο κοινωνικός πόλεμος στη Γαλλία συνεχίζεται. Στις 27/7/91, στο Hem (πρόσεται της Lille, στη βόρεια Γαλλία, όπου κατοικούν κύρια τριτοκοσμικοί μετανάστες), μπήκε, που κινηγούσαν ένα κλεμμένο αμάξι, έπεσαν σε ενέδρα που τους είχαν στήσει περί τους 100 νεαροί. Έξι μπήσοι τραυματίστηκαν από τα μπουκάλια και τις τοιμεντόπλακες που τους πέταξαν οι νεαροί που στη συνέχεια διαλύθηκαν προτού φτάσουν στην περιοχή αστυνομικές ενισχύσεις.

συνέχεια σελ.9

συνέχεια από σελ.8

*** Στις 15/6/91, ο ναύαρχος Didier Ratsiraka, ανακρούστηκε πρόεδρος της Μαδαγασκάρης. Στις 21/12/75, η χώρα απέκτησε νέο συντάγμα, βασιζόμενο σε σοσιαλιστικές αρχές. Όπως ήταν φυσικό, οι ΗΠΑ κι όλο το καπιταλιστικό σύμπλεγμα στασάθηκαν αμέσως ενάντια στο νέο καθεστώς που τους εμπόδιζε να συνεχίσουν την καταλήστευση του φυσικού πλούτου της πρώην γαλλικής αποικίας. Έτσι, μέσα στα επόμενα 5 χρόνια, η Μαδαγασκάρη, μια χώρα που έκανε εξαγωγές ρυζιού, αναγκάστηκε να το εισάγει για να μπορέσει να θρέψει τον πληθυσμό της, ενώ μειώθηκαν δραστικά και οι εξαγωγές καφέ, βανίλιας και μπαχαρικών. Το κατά κεφαλήν εισόδημα των κατοίκων, σήμερα, έχει μειωθεί κατά 11%, σε σχέση με το 1975, ενώ η αγοραστική δύναμη του χρήματος έχει μειωθεί κατά 50%, χάρη στον καλπάζοντα πληθωρισμό. Το εξωτερικό χρέος έχει φτάσει τα 3,6 δισεκατομμύρια δολάρια, ενώ τα μισά από εσοδά της χώρας από τις εξαγωγές δίνονται για να πληρωθούν οι τόκοι του δανείου. Το 1982, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (που, μαζί με τον ΟΗΕ και τη Διεθνή Τράπεζα, αποτελεί ένα από τα πιο αποτελεσματικά όργανα εφαρμογής της εξωτερικής πολιτικής των ΗΠΑ) ανάγκασε την κυβέρνηση να στραφεί προς τον φιλελευθερισμό και να πάρει μέτρα "ανάκαμψης της οικονομίας", δηλαδή να εφαρμόσει σχέδιο λιτότητας, να προχωρήσει σε ιδιωτικοποιήσεις, να ψηφίσει νόμους ευνοϊκότερους για την επένδυση ξένων κεφαλαίων, να απελευθερώσει τις τιμές... Τα αποτελέσματα της καπιταλιστικής επίθεσης υπήρξαν καταστροφικά, όχι μόνο για την οικονομία, αλλά και για το φυσικό περιβάλλον του νησιού (που βρίσκεται στη νοτιοανατολική Αφρική και έχει έκταση μεγαλύτερη από τη Γαλλία). Τα δάση που κάποτε κάλυπταν όλο το νησί (και όπου ζούσαν τα 80% των διαφόρων ειδών πουλιών του πλανήτη), υποχρυσώνονται με ρυθμό 200.000 εκτάρια το χρόνο. Παράλληλα, για να μπορέσει να εφαρμόσει τις εντολές των καπιταλιστών, η κυβέρνηση αναγκάστηκε να σκληρύνει τη στάση της απέναντι στους κατοίκους. Έτσι το Γενάρη του 1982, σημειώνονται οι πρώτες εξεγέρσεις στο βόρειο τμήμα της χώρας, που καταστέλλονται βίαια. Το Νοέμβρη του 1986, καινούρια εξέγερση στο Tatamave και το Φλεβάρη-Μάρτη του 1987, εξεγέρσεις στο Antsirabe και στο Tulear κλονίζουν την κυβέρνηση. Στις 12/2/88, σχηματίζεται νέα κυβέρνηση μ' επικεφαλής τον Victor Ramahatra, που, όμως, εξακολουθεί την πολιτική των προκατόχων του. Κάποιοι εθνικιστές αξιωματικοί οργανώνουν ένα πραξικόπημα, στις 13/5/90, αλλά αποτυγχάνουν. Την 15/5/91, τα κόμματα της αντιπολίτευσης ζητούν από τον πρόεδρο Ratsiraka να

συγκάλεσει εθνοσυνέλευση για την επεξεργασία νέου συντάγματος. Αυτός αρνείται. Στις 10/6/91 οργανώνεται η πρώτη μαζική διαδήλωση στην πρωτεύουσα Antananarivo (πρώην Tananarive). Στις 21/6/91, τα κόμματα και οι οργανώσεις της αντιπολίτευσης ανακοινώνουν το σχηματισμό "προσωρινής κυβέρνησης", μ' επικεφαλής το δικτωρα Albert Zafy, που χαρακτηρίζεται σαν "υπερκομματικός", ενώ στις 16/7/91 η αντιπολίτευση ανακοινώνει ότι νέο πρόεδρο της δημοκρατίας εκλέγει τον Jean Rakotoharison, έναν απόστρατο στρατηγό. Στις 23/7/91, η επίσημη κυβέρνηση κηρύσσει τη χώρα σε κατάσταση πολιορκίας. Στις 27/7/91, συλλαμβάνεται ο πρωθυπουργός της αντιπολίτευσης, Albert Zafy και πολλοί υπουργοί του. Στις 28/7/91, ο επίσημος πρωθυπουργός Victor Ramahatra, παραιτείται. Στις 29/7/91, ο πρόεδρος Ratsiraka, σε μια ύστατη προσπάθεια εκτόνωσης της κατάστασης -και διάσωσης του- διατάζει την απελευθέρωση του Zafy και των συνεργατών του. Το ίδιο απόγευμα, ωστόσο, (όπως, άλλωστε, και κάθε μέρα από τις 23/7/91), 100.000 περίπου οπαδοί της αντιπολίτευσης συγκεντρώνονται στην πλατεία της 13ης Μην, στο κέντρο της Antananarivo με κεντρικό τους σύνθημα το "Ratsiraka miala !!" (Ratsiraka, φύγε!...) Στις 30/7/91, ο Ratsiraka δηλώνει ότι αρνείται να παραιτηθεί κι ανακοινώνει την πρόθεσή του να ορκίσει κυβέρνηση "εθνικής ενότητας", χωρίς, όμως, τη συμμετοχή της αντιπολίτευσης. Όσο για την πρώην ιδιοκτήτρια του νησιού, τη Γαλλία, έχει μπει για τα καλά στο παιχνίδι και δεν προκαλεί σε κανέναν έκπληξη η ολόθερμη υποστήριξη της "σοσιαλιστικής" Cresson στον νεοφιλελεύθερο Zafy και στον ακροδεξιό Rakotoharison...

*** Τρεις Γάλλοι τεχνικοί, ο Michel Michand, ο Marcel Chambard και ο Pierre Tarsuis, που είχαν συλληφθεί από Κολομβιανούς αντάρτες, στις 18/1/91, απεβίβησαν ελεύθεροι στις 30/7/91.

*** Η "νέα τάξη πραγμάτων" επεκτείνεται. Στις 30/7/91, με κοινή τους ανακοίνωση, το Ιράν, το Πακιστάν και οι ακροδεξιοί Αφγανοί μούτσαχνε ντίν (που συνήθως αναφέρονται σαν "αντάρτες" και όχι σαν "τρομοκράτες" και που είχαν σπεύσει να πολεμήσουν κατά του Ιράκ, στις αρχές του χρόνου), δήλωσαν ότι αποδέχονται το σχέδιο του ΟΗΕ (βλ. ΗΠΑ) για την "ειρήνευση" του Αφγανιστάν, υπό τον όρο της αποχώρησης της "φιλοσοβιετικής" κυβέρνησης.

"...Κατέχουμε το 50% του παγκόσμιου πλούτου, αλλά αντιπροσωπεύουμε μόνο το 6,3% του πληθυσμού του πλανήτη...Στα πλαίσια αυτής της κατάστασης, είναι αδύνατο να μην αποτελούμε αντικείμενο ζήλειας και φθόνου.Ο πραγματικός στόχος μας,κατά την επερχόμενη περίοδο,είναι η δημιουργία ενός δικτύου σχέσεων που θα μας επιτρέπει να διατηρήσουμε αυτή την ανισότητα...θα πρέπει να πάψουμε να μιλάμε για άνοδο του βιωτικού επιπέδου και εκδημοκρατισμό.Δεν είναι πολύ μακριά η μέρα,όπου θα αναγκαστούμε να μιλήσουμε με όρους ωμής δύναμης..."

GEORGE KENNAN,Διευθυντής πολιτικού σχεδιασμού του υπουργείου εξωτερικών των ΗΠΑ.1948.

"Εμείς είμαστε διακόσια εκατομμύρια κι αυτοί είναι τρία δισεκατομμύρια.Αυτοί θέλουν αυτά που έχουμε εμείς κι εμείς δεν πρόκειται να τους τα δώσουμε".

Πρόεδρος LYNDON JOHNSON,σε ομιλία του προς Αμερικάνους στρατιώτες στο Βιετνάμ.

●●● Τον Μάρτη του 1991, το επίσημο περιοδικό της αμερικανικής αεροπορίας AIR FORCE MAGAZINE (σελ.82), αποκάλυψε ότι ο πόλεμος των ΗΠΑ ενάντια στο Ιράκ είχε αρχίσει 7 τουλάχιστον μήνες πριν την "εισβολή" στο Κουβέιτ.Όπως δήλωσε ο στρατηγός GEORGE BUTLER, στρατιωτικός σύμβουλος του υπουργού άμυνας των ΗΠΑ, COLIN POWELL, "είχαμε αφιερώσει πολλή προσοχή και χρόνο στον καθορισμό του επίκεντρου του μελλοντικού στρατιωτικού σχεδιασμού με στόχο την διατήρηση της περιφερειακής σταθερότητας και την προσπέλαση στο επίκεντρο αυτό...Τελικά, συνάινεσαν όλοι στον εστιασμό της προσπάθειάς μας στη μακροχρόνια απειλή που παρουσίαζε το Ιράκ...". Στις ασκήσεις, που ακολούθησαν αυτή την απόφαση, περιττεύει να πούμε ότι συμμετείχε κι ο μετέπειτα επικεφαλής των αμερικανικών δυνάμεων στον Κόλπο, στρατηγός NORMAN SCHWARZKOPF.

●●● Τον Μάρτη του 1988, μερικές εκατοντάδες κάτοικοι του χωριού Χαλέπτσε, στο Ιρανικό Κουρδιστάν, σκοτώθηκαν όταν το χωριό βομβαρδίστηκε με βόμβες χημικών αερίων, στη διάρκεια του Ιρακίνο-Περσικού πολέμου.Από ότι έγινε "γνωστό" τότε,

κι απ'ότι κατά κόρο προβλήθηκε στα διεθνή μέσα μια ζική εξαχρείωση, υπεύθυνη για αυτή την μαζική δολοφονία Κούρδων αμάχων ήταν η αεροπορία του Ιράκ, πράγμα που, βέβαια, βάρυνε αρκετά στην πλάστιγγα των συμπαθειών και αντιπαθειών, κατά τον πρόσφατο Αμερικανο-Ιρακίνο πόλεμο.Στις 21/1/91, ωστόσο, στο περιοδικό NEWSDAY, δημοσιεύεται άρθρο του δημοσιογράφου KNUT ROY CE, όπου αποκαλύπτεται ότι σε έκθεση που συνέταξε το U.S.ARMAY WAR COLLEGE (δηλαδή η Σχολή Πολέμου του Αμερικανικού στρατού), τον Φλεβάρη του 1990, οι Κούρδοι του Χαλέπτσε σκοτώθηκαν από βόμβες του Ιράν. 3 μήνες αργότερα, στις 28/4/91, η NEW YORK TIMES δημοσίευσε άρθρο του MICHAEL WINES, με τίτλο "Μερικά χρόνια αργότερα, τίποτα δεν είναι ξεκάθαρο σχετικά με τη χημική επίθεση εναντίον των Κούρδων".Εμείς, βέβαια, δεν μπορούμε να υιοθετήσουμε καμιά από τις δυό απόψεις. Εκείνο, όμως, που μπορούμε να καταγγείλουμε, είναι η ευκολία με την οποία τα διάφορα κανάλια, ραδιοσταθμοί, έντυπα κ.λ.π. υιοθετούν, κάθε φορά, την άποψη που βολεύει την προπαγάνδα των αφεντικών τους.

συνέχεια σελ.10

συνέχεια από σελ.9

●●● Τι είναι οι ΦΩΚΙΕΣ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ή NEVY SEALS; "Είναι ότι πιο κοντινό στον Ράμπο του σινεμά διαθέτουν οι ένοπλες δυνάμεις", όπως δήλωσε κάποιος Αμερικάνος Ναύαρχος στο τηλεοπτικό κανάλι ABC των ΗΠΑ, στις 28/2/91. Είναι οι, ειδικά εκπαιδευμένες στον ανορθόδοξο πόλεμο, μονάδες του αμερικάνικου ναυτικού. "Αυτοί ήταν εκείνοι που έπεσαν με αλεξίπτωτα στην Γρενάδα για να σώσουν τη ζωή του κυβερνήτη του νησιού... Αυτοί ήταν εκείνοι που ήταν έτοιμοι να επέμβουν για να σώσουν τη ζωή του FERDINAND MARCOS και να τον πάρουν από τις Φιλιππίνες, αν ιδεν τα κατάφερνε να φύγει μόνος του... Οι SEALS ήταν εκείνοι που εμπόδιαν, στον Παναμά, την απόδραση του MANUEL NORIEGA", πρόσθεσε ο τηλεπαρουσιαστής CHRIS WALLACE. Και, βέβαια, όλοι τους αναφέρθηκαν με τα πιο κολακευτικά σχόλια, στη δράση των NAVY SEALS στο Ιράκ. Εκείνο που δεν αναφέρθηκε, βέβαια, στην εκπομπή ήταν το ότι οι NAVY SEALS - που απ'ότι φαίνεται απέτυχαν σε όλες τους τις αποστολές (σ.τ.Α.: Τον Νοριέγκα, τον "έδωσε" στους Αμερικάνους η πρεσβεία του Βατικανού, ενώ η ζωή του κυβερνήτη της Γρενάδας κινδύνευε μόνο από τους Αμερικάνους) - δολοφόνησαν εν ψυχρώ χιλιάδες άμαχους πολίτες, και στη Γρενάδα και στις Φιλιππίνες και στον Παναμά και στο Ιράκ, αφού αυτοί ήταν που τοποθετούσαν ειδικές συσκευές που φανέρωναν στην αμερικάνικη αεροπορία τους "στόχους" της, όπως το καταφύγιο της Βαγδάτης...

●●● Πολλές από τις αποκαλύψεις που δημοσιεύουμε σ' αυτό το τεύχος του Αναρχικού για τα όσα συνέβησαν κατά τον πόλεμο ΗΠΑ-Ιράκ, προέρχονται από το περιοδικό COVERT ACTION INFORMATION BULLETIN (No 37, Καλοκαίρι 1991). Από το ίδιο περιοδικό, αναδημοσιεύουμε και τον παρακάτω κατάλογο αμερικανικών εταιριών που πούλησαν πολεμικό υλικό στο Ιράκ, πριν από τον πόλεμο:

-LUMMUS CREST (με έδρα το BLOOMFIELD του NEW JERSEY) Συμμετείχε στην κατασκευή του συγκροτήματος παραγωγής πολεμικών χημικών ουσιών PC2.

-ALCOLAC INTERNATIONAL (με έδρα την Βαλτιμόρη). Πούλησε στο Ιράκ, μέσω της επίσης αμερικάνικης NUKRAFT MERCANTILE CORPORATION (με έδρα το BROOKLYN της Ν. Υόρκης), θειοδιγλυκόλη, ουσία που χρησιμεύει στην κατασκευή του "αερίου μουστάρδας".

-HUGHES AIRCRAFT CO. (Εταιρεία του ομίλου της GENERAL MOTORS, με έδρα το LOS ANGELES). Μέσω της ολλανδικής DELFT INSTRUMENTS OF HOLLAND, πούλησε στο Ιράκ συσκευές νυχτερινής σκόπευσης.

-HEWLETT-PACKARD CO. Πούλησε κομπιούτερς για τον εξοπλισμό του SAAD Ι6, του Ιρακινού συγκροτήματος κατασκευής πυραύλων και πυρηνικών ερευνών.

-TEKTRONIX INC. Πούλησε οπκιλλοσκόπια για το SAAD Ι6 -WILTRON CO. Συσκευές μέτρησης μικροκυμάτων για το ίδιο συγκρότημα.

-BELL HELICOPTER (θυγατρική της TEXTRON INC.). Πούλησε στο Ιράκ ελικόπτερα αξίας 200 εκατομ. δολларίων.

-XYZ OPTIONS INC. (με έδρα την TUSCALOUSA της ARIZONA). Πούλησε μηχανήματα οπλουργίας.

Φυσικά, όπως κι εμείς, το CAIB, αναρωτιέται γιατί CAIB, αναρωτιέται γιατί "Πριν τον πόλεμο, το Ιράκ ήταν ανίκητο" (όπως έγραφε στην πρώτη της σελίδα η αγγλική εφημερίδα GUARDIAN στις 13/3/1991), ενώ εκ των υστέρων ανακαλύφθηκε ότι το μόνο που διέθεταν οι Ιρακινοί, ήταν οι Σκούντ, με συμβατικές κεφαλές.

●●● Στις 30/7/91, εμπρηστική βόμβα προκάλεσε ζημιές περίπου ενός εκατομ. μάρκων (110 εκατομ. δραχμές) σε εργοστάσιο της γαλλικής RENAULT, στην Κολωνία της

Γερμανίας. Με προκήρυξη, που βρέθηκε στον τόπο της πυρκαγιάς, την ευθύνη ανέλαβε ομάδα συμπαράστασης στους κρατούμενους της RAF. Η ομάδα ζητάει την άμεση απελευθέρωση όλων των αγωνιστών που κρατούνται αιχμάλωτοι στην Γερμανία.

●●● MANIFESTE CONTRE LE FRONT NATIONAL (Μανιφέστο ενάντια στο Εθνικό Μέτωπο), λέγεται μιά καινούργια οργάνωση στη Γαλλία, που, ανάμεσα στα χίλια περίπου μέλη της, περιλαμβάνει τον GEORGES MARCHAIS, τον JEAN-PIERR SOISSON και πολλά άλλα στελέχη του "κομμουνιστικού" και "σοσιαλιστικού" κόμματος. Παρ'όλα αυτά ο "σοσιαλιστής" νομάρχης του VAR, αρνείται να αναγνωρίσει το τοπικό παράρτημα της οργάνωσης (στη Γαλλία, οι πολιτικές οργανώσεις υπόκεινται στην έγκριση των κυβερνητικών νομαρχών για να αναγνωριστούν σαν νόμιμες), επικαλούμενος απόφαση του πολυμελούς πρωτοδικείου του Παρισιού, που στις 9/6/87, απόρριψε την αίτηση αναγνώρισης σωματείου, αρνούμενο να "δημοσιεύσει κείμενα, έκδηλα διαφημιστικά, ερεθιστικά και άκρως πολεμικά". Στην ιδρυτική διακήρυξη του Μανιφέστου μεταξύ των άλλων, αναφέρεται ότι "Μιά κοινωνία που αφήνει το 10% του εκλογικού της σώματος κάτω από την ηγεμονία ενός τέτοιου κινήματος (του Εθνικού Μετώπου), είναι μιά κοινωνία άρρωστη. Ο,τιδήποτε οδηγεί στην υποχώρηση του Εθνικού Μετώπου και των ανίερων θέσεών του για την Γαλλία, είναι νόμιμο. Ο LE PEN και το Εθνικό Μέτωπο δεν πρέπει να περάσουν. Ο "σοσιαλιστής" βουλευτής JEAN-CHRISTOPHE CAMBADELIS που τον Ιούνιο του 1990, είχε συνυπογράψει την ιδρυτική πράξη της οργάνωσης, φανερά συγχυσμένος από την στάση του ομοϊδεάτη του νομάρχη, HENRI HUGUES, δήλωσε ότι θα προσφύγει στον "σοσιαλιστή" επίσης υπουργό εσωτερικών, PHILIPPE MAR-

CHAND. Μα, δεν καταλαβαίνουν λοιπόν, τα μέλη του Μανιφέστου ότι τα πολιτικά κόμματα τους, είναι εκείνα που -μολονότι φραστικά στρέφονται κατά του LE PEN- στην ουσία υποστηρίζουν το Εθνικό Μέτωπο και υιοθετούν τις θέσεις του, με τις απανωτές δηλώσεις τους κατά των μεταναστών, με τις επεμβάσεις του στο εσωτερικό των χωρών του "τρίτου κόσμου", με την φασιστική κοινωνική πολιτική τους; Η, μήπως, νομίζουν πως με τέτοιες, δήθεν αντιφασιστικές μπουρμπουλήθρες θα πείσουν τους εξεγερμένους των μειονοτικών γκέττο να τους ψηφίσουν;

●●● Πρέπει, ωστόσο, να σημειώσουμε ότι, στη Γαλλία, δεν υπάρχουν μόνο οι παραπάνω τζουτζέδες. Υπάρχουν και πραγματικοί αντιφασίστες αγωνιστές, όπως το SCALP (SECTION CARREMENT ANTI-LE PEN-Ριζικά Αντι-Λεπενικός Τομέας), τα περιοδικά REFLEX και ARTKLE 31, οι ενώσεις συμπαράστασης στους μετανάστες και άλλοι πολλοί (περιτεύει να αναφέρουμε ότι οι Γάλλοι Αναρχικοί βρίσκονται στην πρώτη γραμμή)...

●●● Στις 20/6/91, μιά ομάδα νεαρών κατέλαβε ένα εγκαταλελειμένο σπίτι, στο GRUNERLØKKA, εργατική συνοικία στην ανατολική περιοχή του OSLO της Νορβηγίας. Η περιοχή, που οικοδομήθηκε γύρω στα 1800, είναι γεμάτη με παλιά σπίτια, αρκετά από τα οποία επισκευάστηκαν πρόσφατα με πρωτοβουλία του δήμου. Και, βέβαια, σ' αυτό τίποτα αρνητικό δεν υπάρχει. Τα ενοίκια των σπιτιών όμως, αυξήθηκαν τεραστώως, με αποτέλεσμα πολλοί να αναγκαστούν να φύγουν και τα επισκευασμένα σπίτια να μένουν άδεια. Πολλές φορές τα ενοίκια φτάνουν στο 100% του μέσου μισθού των εργατών. Περιτεύει να πούμε ότι τα λεφτά, που ζόδεψε ο δήμος για τις επισκευές, έφταναν σε ύψος δυσανάλογα μεγάλο σε σχέση με τη ποιότητα και την ποσότητα των

συνέχεια σελ. II

συνέχεια από σελ. 10
εργασιών. Παράλληλα, τόσο ο δήμος του OSLO, όσο και η κυβέρνηση της Νορβηγίας έχουν ξοδέψει τεράστια ποσά για την ανέγερση πολυτελών συγκροτημάτων, όπου βέβαια μόνο οι πολύ πλούσιοι μπορούν να μείνουν. Χαρακτηριστικό αυτής της παντελούς αδιαφορίας για το βιωτικό επίπεδο των εργαζομένων, είναι το ότι στη Νορβηγία έχουν κατασκευαστεί και λειτουργούν πολυτελέστατα "εμπορικά κέντρα" που καλύπτουν τις ανάγκες 8 εκατομμυρίων ανθρώπων, μόνο που ο πληθυσμός της χώρας δεν ξεπερνάει τα 4 εκατομμύρια. Όπως είναι, λοιπόν, φυσικό, τα τελευταία 10 περίπου χρόνια στην Νορβηγία, έχει ξεσπάσει ένα κύμα καταλήψεων σπιτιών από αστέγους, αλλά κι από νεαρά, κύρια, άτομα που χρειάζονται απελπισμένα κάποιο χώρο, για να αναπτύξουν μια συλλογική ζωή και δράση-που, βέβαια, στο "φιλελεύθερο" καθεστώς που ζούμε, θεωρείται θανάσιμο αμάρτημα. Οι άνθρωποι λοιπόν που, στις 20/6/91, κατέλαβαν το άδειο σπίτι της οδού TOFTESGATE 18, προσπάθησαν να έρθουν σε συνενόηση με τον ιδιοκτήτη του σπιτιού ώστε να τους αφήσει να μείνουν με μικρό ενοίκιο κι αυτοί να αναλάβουν κάποιες επισκευές που χρειαζόνταν. Πέρασαν μερικές μέρες, στη διάρκεια των οποίων οι καταληψίες συνέδεσαν το νερό και το ηλεκτρικό και κατάφεραν να κάνουν τον χώρο κατοικήσιμο. Τελικά, όμως, ο ιδιοκτήτης τους αρνήθηκε το δικαίωμα της στέγης και κάλεσε την αστυνομία για να τους διώξει. Πριν ενάμιση χρόνο, οι μπάτσοι είχαν εκκενώσει ένα άλλο κατειλημμένο σπίτι στην ίδια περιοχή, ανεβαίνοντας με πυροβεστικές σκάλες στον δεύτερο όροφο, σπάζοντας τα παράθυρα και μπουκάροντας μέσα, χωρίς να συναντήσουν ουσιαστική αντίσταση, όπως, άλλωστε, δεν είχαν συναντήσει και σε άλλες παρόμοιες

περιπτώσεις, σε άλλες περιοχές. Η επίθεση των μπάτσων στην TOFTESGATE 18, άρχισε στις 2 τα ξημερώματα της 26/6/91. Το σχέδιό τους ήταν και πάλι να ανέβουν με σκάλες στον επάνω όροφο και να μπουκάρουν από εκεί. Καθώς πλησίαζαν, όμως, τους υποδέχτηκε μια πραγματικά βροχή από πέτρες. Τότε άρχισαν να ρίχνουν στο σπίτι δακρυγόνα, πνίγοντας τη γειτονιά στο CS. Μετά από ολόκληρη μιάμιση ώρα, ωστόσο, δεν είχαν καταφέρει να προχωρήσουν ούτε πόντο και έτσι έλυσαν την πολιορκία κι αποχώρησαν, κατάπληκτοι ολοφάνερα από την σθεναρότητα της αντίστασης, πράγμα που αντιμετώπιζαν για πρώτη φορά στην ιστορία των καταλήψεων στη χώρα. Μια βδομάδα μετά την επίθεση των μπάτσων, οι καταληψίες είχαν καταφέρει να

στήσουν ένα κέντρο πληροφόρησης, στο ισόγειο, να μαζέψουν μερικά λεφτά από την πώληση περιοδικών και βιβλίων και, το κυριότερο, να κερδίσουν την συμπάθεια των περιοίκων, πολλοί από τους οποίους, ιδιαίτερα όσοι είχαν μικρά παιδιά, είχαν αγανακτήσει από την αλόγιστη χρήση των δακρυγόνων που έκαναν οι μπάτσοι. Η επόμενη επίθεση εκδηλώθηκε στις 4 το πρωί της 2/7/91. Την προηγούμενη, μόλις, μέρα, είχε ανοίξει το κέντρο πληροφόρησης. Αυτή την φορά οι μπάτσοι ήταν πολύ περισσότεροι και καλύτερα οργανωμένοι. Κατάφεραν να ανέβουν στην στέγη του κτιρίου, ενώ ταυτόχρονα πλάι στο σπίτι έφεραν ένα καμiónι με ανυψωτικό μηχανισμό. Καλυμμένοι από τις πέτρες μέσα στο κλειστό μέρος του φορτηγού, το σήκωσαν μέχρι τον 4ο όροφο και σπάζοντας τα παράθυρα μπήκαν στο σπίτι μαζί με τους άλλους που, στο μεταξύ εί-

χαν τρυπήσει την σκεπή. Οι καταληψίες αποφάσισαν να βγουν για να μη συλληφθούν μέσα στο σπίτι. Κι οι 13 τους πιάστηκαν τελικά. Εναντίον τους ασκήθηκε δίωξη για αντίσταση κατά της αρχής, ενώ οι περισσότεροι τη γλύτωσαν με κάποιο πρόστιμο. Στις 8/7/91, η TOFTESGATE 18 ανακαταλήφθηκε από τους ίδιους και μερικούς καινούριους καταληψίες, στις 12/7/91 οι μπάτσοι επιτέθηκαν και πάλι. Η επίθεση δόνησε απρόσμενη, καθώς νωρίτερα την ίδια μέρα είχαν συλληφθεί δύο καταληψίες, ο STEIN L.-που οδηγήθηκε στη φυλακή για να εκτίσει ποινή 7 μηνών, που εκκρεμούσε εναντίον του-κι άλλος ένας που αφέθηκε ελεύθερος το πρωί, μετά την εκκένωση. Όταν οι άλλοι είδαν ότι μέχρι αργά το βράδυ της 11/7/91 δεν είχαν επιστρέψει στην κατάληψη, κατάλαβαν ότι είχαν πιαστεί κι ότι οι μπάτσοι σχεδίαζαν νέα εκκένωση. Οι καταληψίες προσπάθησαν να κινητοποιήσουν κόσμο από τον "χώρο" του Οσλο για να πάνε να υπερασπιστούν την κατάληψη, χωρίς όμως επιτυχία, επειδή είχε νυχτώσει πιά για τα καλά κι όταν πιά ο κόσμος έμαθε για την επικείμενη επίθεση, πολλοί πίστεψαν ότι ήταν πιά πολύ αργά και έτσι εγκατέλειψαν την TOFTESGATE 18 στη τύχη της. Οι καταληψίες οχυρώθηκαν όπως μπορούσαν στο σπίτι και περιμέναν. Όταν τελικά έφτασαν οι μπάτσοι, τους άκουσαν που ανέβηκαν στη σκεπή και πίστεψαν ότι θα άνοιγαν και πάλι τρύπα για να μπουκάρουν. Σε λίγο, είδαν να πλησιάζει στο σπίτι ένας εκκαφεάς. Ορμησαν στα παράθυρα για να πετάξουν πέτρες και τότε οι μπάτσοι που ήταν στη σκεπή ξετύλιξαν τεράστια φύλλα πλαστικού, τυλίγοντας κυριολεκτικά το 4ο και 3ο όροφο, κάνοντας αδύνατο το πέταγμα πέτρας. Οι καταληψίες, τότε, αποφάσισαν να βγουν αφού κάθε αντίσταση θα ήταν μάταιη. Κατέβηκαν λοιπόν στο ισόγειο κι αντίκρυσαν τον εκκαφεά

που είχε σπάσει τα "οχυρωματικά έργα" που είχαν στήσει στο κέντρο πληροφόρησης κι ετοιμαζόταν να μπει μέσα στο κτίριο. Όλοι οι καταληψίες συνελήφθησαν και αφέθηκαν ελεύθεροι το επόμενο πρωί, αφού τους ασκήθηκε δίωξη για αντίσταση κατά της αρχής και σε πολλούς επιβλήθηκαν βαριά πρόστιμα. Στο ανακοινωθέν που εξέδωσαν οι καταληψίες μετά την τρίτη εκκένωση, τονίζουν την ανάγκη σύνδεσης των καταλήψεων και των άλλων ομάδων του "χώρου", τόσο μέσα στη Νορβηγία, όσο και σε διεθνές επίπεδο: "θα θέλαμε να μάθουμε περισσό-

τερα για τις συζητήσεις που γίνονται μέσα στους χώρους, σε άλλες πόλεις και χώρες. Υπάρχουν πολλά προβλήματα στο Οσλο: δεν υπάρχει κάποια συνέχεια στην πολιτική συζήτηση και πολλοί άνθρωποι δεν ενδιαφέρονται και για συζητήσεις. Το πολύ οινόπνευμα και τα ναρκωτικά προσελκύουν πολλά άτομα στο BLITZ (κέντρο πληροφόρησης του Οσλο), άτομα χωρίς πολιτικά ενδιαφέροντα, που έχουν άλλου είδους σχέσεις με τις καταλήψεις. Όλη η ενέργεια καταναλώνεται σε καθημερινές δραστηριότητες και στο νοικοκυριό, επειδή τα άτομα που δουλεύουν είναι πολύ λίγα. Δεν υπάρχει, στην ουσία, ούτε χρόνος, ούτε διαθέσιμη ενεργητικότητα για κάποια πραγματική συζήτηση και για την συνέχιση της ανάπτυξης του χώρου και των πολιτικών δραστηριοτήτων". (Γράμμα των καταληψιών της TOFTESGATE 18, μέσω του BLITZ INFOGROUP, 18/7/91).

συνέχεια σελ. 12

συνέχεια από σελ. II

●●● Και μόνο ο κατάλογος περιεχομένων του τελευταίου τεύχους της ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗΣ ΤΟΥ ΝΑΤΟ (ΝΑΤΟ REVIEW, τόμος 39, Νο 3, Ιούνιος 1991) αρκεί για να δημιουργήσει στους Ευρωπαίους αισθήματα τρόμου και αγωνίας για το μέλλον. Αντιγράφουμε από τη σελίδα 3: "Το μέλλον της ευρωπαϊκής ασφάλειας-Η συνδιάσκεψη της Πράγας επιβεβαιώνει την συμφωνία πάνω στις βασικές αρχές" του JIRI DIENSTBIER. Σελίδα 7: "Ευρωπαϊκή ασφάλεια: μαθήματα από τον πόλεμο του Κόλπου", του WILLIAM H. TAFT. Σελίδα 12: "Η νέα αρχιτεκτονική της ευρωπαϊκής ασφάλειας. Μιά σουηδική προοπτική του KAJ SUNDBERG. Σελίδα 16: "Η πολιτική αναταραχή στην Ευρώπη κι η μεταρρύθμιση της στρατηγικής του ΝΑΤΟ" του ECKHARD LUBKEMEIER. ... Αν, τελικά, δεν μας βομβάρδιζαν οι ειδήσεις για την άνευ όρων παράδοση του αλγέστου μήμηρος "ανατολικού μπλοκ" θα πιστεύαμε πως οι "κομμουνιστές με τα κονσερβοκούτια" βρίσκονται έξω από την πόρτα μας... Μη φοβάστε, όμως, από εκεί, αφού το πρώτο-πρώτο άρθρο στον κατάλογο, υπογράφεται από τον ίδιο τον αναπληρωτή πρωθυπουργό και υπουργό εξωτερικών της "Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας των Τσέχων και των Σλοβάκων" (και όχι πιά της "Δαϊκής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας)... Μη φοβάστε ούτε από το Ιράκ που το "νικήσαμε κατά κράτος"... Τότε θα μας πείτε από ποιούς κινδυνεύουμε τόσο πολύ ώστε το ΝΑΤΟ-και οι καινούργιοι προστατευόμενοί του-να έχει τεθεί σε κατάσταση ετοιμότητας;

●●● Την απάντηση την δίνει αρκετά ανάγλυφα ο JIRI DIENSTBIER: "Όπως πολλοί άλλοι συνέδριοι στη συνδιάσκεψη (Σ.τ.Α.: Πράγα, 25-26/4/1991), έτσι κι εμείς πιστεύουμε ότι η ασφάλεια δεν μπορεί να νοηθεί με μιά στενή στρατιωτική αντίληψη. Οποιοσδήποτε δομές ασφάλειας θα

μπορούσαν να σταματήσουν να λειτουργούν αν αντιμετώπιζαν την ΑΠΕΙΛΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΠΟΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΗΣ, ΤΗ ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ή ΤΑ ΜΑΖΙΚΑ ΚΥΜΑΤΑ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ..." Κάτι τέτοια λέει κι ο Μητσοτάκης και μετά οι μπάτσοι ξυλοφορτώνουν όποιον τους μοιάζει για Αλβανός.

●●● Στις 15/6/91, η ολλανδική αστυνομία εισέβαλε στις εγκαταστάσεις του ελεύθερου εναλλακτικού ραδιοσταθμού RADIO 100, στο Άμστερνταμ. Οι μπάτσοι, που δεν είχαν ένταλμα του εισαγγελέα υποστήριξαν ότι, κατά το άρθρο 140 του ολλανδικού ποινικού κώδικα, τέτοιο ένταλμα δεν χρειάζεται στις περιπτώσεις αντιμετώπισης "εγκληματικών συμμοριών". Κατάσχεσαν όλα τα μηχανήματα και το υλικό και συνέλαβαν 15 άτομα που βρίσκονταν στο σταθμό εκείνη την στιγμή. Η δράση των μπάτσων συνεχίστηκε με κατ' οίκον συλλήψεις συνεργατών του σταθμού και με το κλείσιμο ενός εναλλακτικού τυπογραφείου της πόλης. Όπως ήταν αναμενόμενο, οργανώθηκαν διαδηλώσεις στις οποίες καταγγέλλθηκε η παραβίαση του δικαιώματος του συναθροίζεσθαι και του συνεταιρίζεσθαι καθώς και του δικαιώματος της ελευθερίας της έκφρασης. Οργανώθηκε επίσης, ειδική εκδήλωση, στην οποία συγκεντρώθηκαν χρήματα για την επαναλειτουργία του σταθμού, που, πράγματι, στις αρχές Ιούλη ξανάρχισε την λειτουργία του εκπέμποντας καθημερινά 3 ώρες αυστηρής κριτικής και καυστικής σατιρας κατά της σοσιαλδημοκρατικής κυβέρνησης που έχει βάλει στο μάτι όλους τους χώρους που βρίσκονται εκτός κρατικού ελέγχου στη χώρα και ιδιαίτερα τους ελεύθερους ραδιοφωνικούς σταθμούς, όπως τον RADIO 100 και τον VRIJE KEYSER, αλλά και άλλους που μεταδίδουν ειδήσεις αποκλεισμένες από τα επίσημα μέσα (μετέδιδαν και ειδήσεις από την Ελλάδα στη διάρκεια των μαθη-

τικών κινητοποιήσεων του Δεκέμβρη '90-Γενάρη '91), και που παροτρύνουν τον κόσμο να αναλάβει άμεση δράση για την απελευθέρωσή του. Από ότι φαίνεται το φθινόπωρο στην Ολλανδία θα είναι θερμό. (ΑΝΑ, Νο 146, 21/6/91 και τηλεφωνική ανταπόκριση από την Ολλανδία).

●●● Ο πόλεμος των ΗΠΑ και του Ιράκ τέλειωσε (τουλάχιστον προσωρινά) και οι "πολιτισμένες" χώρες της Ευρώπης που είχαν σπεύσει να υποταχθούν δουλικά στη θέληση του χασάπη BUSH, σπεύδουν τώρα να ξαναδιακηρύξουν την "προσήλωσή τους στα ιδανικά της δημοκρατίας, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, του πολιτισμού". Πρώτη και καλύτερη η Γαλλία, που στη διάρκεια του πολέμου είχε επιβάλλει αυστηρή λογοκρισία κι είχε απαγορεύσει τη μετάδοση ειδήσεων, σχολίων, ακόμα και τραγουδιών που θα μπορούσαν να κάνουν κακό στο ηθικό των στρατευμάτων της. Έτσι, στο τελευταίο φεστιβάλ των Κανών, επιτράπηκε η προβολή της ταινίας "Κάϊρο" του Αιγύπτιου διαφωνούντος σκηνοθέτη Γιουσέφ Σαχίν. Στην ταινία, που στρέφεται άμεσα κατά της δικτατορίας, που έχει επιβάλει στη χώρα ο Μουμπάρακ, περιλαμβάνονται και σκηνές από τις αντιπολεμικές διαδηλώσεις των φοιτητών και την βίαιη καταστολή τους από τους μπάτσους-που κόστισε την ζωή κάμποσων διαδηλωτών που προσβλήθηκαν από τα "αβλαβή" (κατά τον Βασιλειάδη) δακρυγόνα. Βέβαια, η ταινία δεν πρόκειται να παιχτεί στην Αίγυπτο κι αμφιβάλλουμε για το αν θα επιτραπεί η προβολή της στις αίθουσες της Ευρώπης, πριν περάσουν αρκετά χρόνια... Όπως λέει ο ίδιος ο Σαχίν: "Εγώ είμαι υπέρ της ελευθερίας του λόγου. Μου την έχουν υποσχεθεί από την λήξη του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου. Θυμάστε τις "τέσσερις ελευθερίες"; Περιμένω ακόμα..."

●●● Στην κατεχόμενη Παλαιστίνη και στον Νότιο Λίβανο, οι Ισραηλινοί συνεχίζουν απτόητοι την γενοκτονία σε βάρος των Παλαιστίνων. Έτσι, στις 23/7/91, βομβαρδίστηκε στρατόπεδο Παλαιστίνων στα ανατολικά της Σιδώνας. Στις 24/7/91, βομβαρδίστηκε άλλο στρατόπεδο, στα νότια της Βηρυτού, καθώς κι ένα καΐκι στο οποίο επέβαιναν Παλαιστίνιοι φαρμάδες. Στις 29/7/91, σιωνιστές μαχαίρωσαν νεαρό Παλαιστίνιο στην Ιερουσαλήμ. Την ίδια μέρα σε μάχη ανάμεσα σε δυνάμεις της φιλοσυριακής Αμάλ και της φιλοϊσραηλινής χριστιανικής εθνοφυλακής, στο Νότιο Λίβανο, σκοτώθηκαν 3 φιλοσιωνιστές. Αίγιο αργότερα, οι χριστιανοί επιτέθηκαν σε μουσουλμανικό χωριό με βαρύ πυροβολικό, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 5 και να τραυματιστούν 12 άτομα.

●●● Σχεδόν μιά βδομάδα κράτησαν οι άγριες συγκρούσεις Αλβανών προσφύγων με την καραμπινερία, στο Μπάρι της Ιταλίας, όπως κι η διαδικασία απέλασής τους. Στις 16-17/8/91, 400 περίπου Αλβανοί φυγάδες, στη πλειοψηφία τους λιποτάκτες απ' τον στρατό, απελάθηκαν, παρά τις δήθεν υποσχέσεις των Ιταλικών αρχών για το αντίθετο. Στην Αλβανία, οι φυγάδες αυτοί, απήχθησαν κακήν-κακώς, απ' τους μπάτσους του Αλία, προς άγνωστη προς στιγμήν κατεύθυνση, παρά τις δήθεν (και πάλι) διαβεβαιώσεις των Ιταλών, ότι δεν θα τους πειράξουν. Θέλει σχόλιο;

●●● Παρά τις συνεχείς παρεμβάσεις της ΕΟΚ και τις αποφάσεις για άμεση κατάπαυση του πυρός, οι σφοδρές μάχες μεταξύ του Σέρβικου στρατού και της मिलίτσιας της Κροατίας, συνεχίζονται. Αναμένονται εξελίξεις.

συνέχεια σελ. 13

συνέχεια από σελ.12

●●● Στις 30/4/91, φλεγόμενα οδοφράγματα ανάγκασαν τα τραίνα που έφευγαν από την Βαρκελώνη να ακινητοποιηθούν για αρκετές ώρες. Ο τύπος και τα επίσημα ειδησεογραφικά πρακτορεία της Ισπανίας αποσιώπησαν την είδηση. Στα μέσα εναλλακτικής πληροφόρησης, ωστόσο, έφτασε το παρακάτω ανυπόγραφο ανακοινωθέν: "Σήμερα, Τρίτη, 30 Απρίλη, διεθνή ημέρα σαμποτάζ, στις 22.30, διακόψαμε με φλεγόμενα οδοφράγματα την κίνηση αμαξοστοιχειών στις παρακάτω σιδηροδρομικές γραμμές:

BARCELONA-PUIGCERDA
BARCELONA-MANRESA
BARCELONA-TARRAGONA

Τα σαμποτάζ αυτά έγιναν σε ένδειξη διαμαρτυρίας για την κρατική καταστολή ενάντια στους ανυπότακτους και στο αντιμιλιταριστικό κίνημα. Τα πρακτορεία τύπου και το RENFE (εθνικό δίκτυο ραδιοτηλεόρασης), αν και ειδοποιήθηκαν αμέσως, λογόκριναν την είδηση και την αποσιώπησαν."

●●● ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ ANTIMILITARISTΩΝ ΣΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑ.

-XAVIER PORTO. Πιάστηκε στις 9/5/91. Κρατείται στην PRISION MILITAR ALCAIA DE HERNANDES.

-MIGUEL ANGEL FRANCESC και MANUEL CALVO DE LA FUENTE που πιάστηκαν στις 26/4/91

ΕΝΤΥΠΑ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

***POISON PEN (Δηλητηριώδης Πένα). 3 τεύχη με ημερομηνίες 23.1.91, 27.2.91 και 28.3.91. Ενημερωτικό δελτίο από το Hastings (East Sussex) της Αγγλίας).

***A-INFOS (Αναρχική Πληροφόρηση). Απρίλης 1991. Γερμανική έκδοση. Δελτίο ειδήσεων από τη Γερμανία.

***TIERRA Y LIBERTAD (Γη κι Ελευθερία). No 74, Μάης 1991. Οργανο της Ιβηρικής Αναρχικής Ομοσπονδίας (FAI)

***A.N.A. (Agencia de Noticias Alternativa-Εναλλακτικό Πρακτορείο Ειδήσεων). Δελτίο ειδήσεων, No 144, 15.5.91. Ειδήσεις από τη Βαρκελώνη.

***CLASH IN EUROPE (Σύγκρουση στην Ευρώπη). No 3, Ανοιξη 1991. Περιοδικό με

ΔΗΜΟΣ ΒΑΡΚΕΛΩΝΗΣ

Σ'ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ, ΚΑΛΕ ΔΗΜΟΤΗ.

Ο Δήμος της Βαρκελώνης θέλει, για μιάν ακόμα φορά, να σ'ευχαριστήσει για την συνεργασία σου.

Τι θα γινόμασταν, εμείς οι φτωχοί γραφειοκράτες, αν οι καλοί δημότες σαν εσένα, δεν υποστήριζαν με ενθουσιασμό όλα τα σχέδιά μας;

Για παράδειγμα, οι Ολυμπιακοί Αγώνες. Με πόση ικανοποίηση δέχτηκες το πρόγραμμα.

Παρά τον τριπλασιασμό των τιμών των αγαθών και των ενοικίων, παρά την κατασκευή της "δεύτερης αστικής ζώνης" χωρίς την πληρωμή αποζημιώσεων για τις απαλλοτριώσεις, παρά τις απελάσεις όλων των άσχημων και φτωχών δημοτών από την Βαρκελώνη... βλέπουμε με χαρά μας ότι εξακολουθείς να συνεργάζεσαι.

Είναι φυσικό. Σαν καλός δημότης, θέλεις κι εσύ την Βαρκελώνη "κούκλα". Και σαν καλός δημοκράτης, έχεις καταλάβει ότι οφείλεις να στηρίζεις τους θεσμούς, έτσι ώστε, εμείς οι θεσμοί να μπορούμε να στηρίζουμε τους κερδοσκόπους, τους τραπεζίτες, τους επιχειρηματίες κ.λ.π.

Ωστόσο, αν και σ'ευχαριστούμε για την προσπάθεια που καταβάλλεις, υπάρχει κάτι που δεν μπορούμε να καταλάβουμε: Γιατί το κάνεις;... Μήπως πιστεύεις ότι θα σε ανταμείψουμε;

PASCUAL MARAGALL

Δήμαρχος Βαρκελώνης

"Ο Δήμος Βαρκελώνης δίνει νόημα στη ζωή σου"

(Το παραπάνω τρυκάκι πετάχτηκε και συνεχίζει να πετιέται σε χιλιάδες αντίτυπα σε όλη την Βαρκελώνη. Το αντιγράφουμε από το ANA, No 145, 7/6/91)

και 14/5/91 αντίστοιχα και κρατούνται στην PRISION TRINITAT.

-JOSEP ANTONI ESCALDA (15/5/91), MANUEL BLAZQUEZ (9/4/91) και JOSEP MARIA MORAGRIEGA (15/5/91-έχει ήδη καταδικαστεί σε φυλάκιση 13 μηνών). Κρατούνται στη PRISION NAVAL SANTA LUCIA, CARTAGENA.

-ANTONIO GARCIA QUESADA (5/4/91-έχει καταδικαστεί σε φυλάκιση 2 ετών, 4 μηνών και μιάς μέρας για άρνηση ε-

ναλλακτικής θητείας). Κρατείται στη PRISION CIVIL SAN ANTON, CARTAGENA.

-JOSE AINSA, HUGO VILA DE LA CRUZ και ENRIQUE BLASCO. Πιάστηκαν στις 5/5/91. Κρατούνται στο CENTRO PENITENCIARIO VALENCIA II.

-FRANCISCO JAVIER BATRES (8/5/91). Κρατείται στο CENTRO PENITENCIARIO SEVILLA III.

-SANTIAGO TORRES. Κρατείται στο στρατιωτικό νοσοκομείο της Βαρκελώνης.

άρθρα και ειδήσεις από την Ευρωπαϊκή και την Παγκόσμια Αντίσταση.

***LE MONDE LIBERTAIRE (Ο Ελευθεριακός Κόσμος). No 830, 831, 832, 833, 834, 835 (29.5.1991 - 11.7.91).

Οργανο της Γαλλικής Αναρχικής Ομοσπονδίας (FAF). Κυκλοφορεί κάθε Πέμπτη. Πάντως, μέχρι το Σεπτέμβρη, θα κάνει διακοπές.

***SHORT FUSE (Κοντό Φούτιλι). No 6, Μάης 1991. Δωρεάν πληροφοριακό δελτίο από το D.A.M. (Direct Action Movement-Κίνημα Άμεσης Δράσης) του Norwich της Αγγλίας.

***TAKING LIBERTIES (Ξεπερνώντας τα όρια). No 2, Μάης-Ιούλιος 1991. Δωρεάν πληροφοριακό δελτίο του Αναρχικού Μαθρού Σταυρού της Βόρειας Αγγλίας.

***COMMUNITY CHARGE (κοινότητα, Επίθεση!). No 8 (15-31.5.91) και No 9 (1-15.6.91). Δωρεάν πληροφοριακό δελτίο από το Hamilton του

Ontario του Καναδά.

***A.N.A. (Αναλλακτικό Πρακτορείο Ειδήσεων). Δελτίο ειδήσεων No 145., 7.6.91 από τη Βαρκελώνη της Καταλωνίας.

*** (Ανατολή). No 20, Ιούνιος 1991. Ελευθεριακή επιθεώρηση για τις χώρες της Ανατολής. Εκδίδεται από Αναρχικούς πρόσφυγες που ζουν στο Παρίσι.

***SOLIDARIDAD OBRERA (Εργατική Αλληλεγγύη). No 219, Ιούνιος 1991. Οργανο της Αναρχοσυνδικαλιστικής CNT/AIT της Καταλωνίας.

***TIERRA Y LIBERTAD (Γη κι Ελευθερία). No 75, Ιούνιος 1991. Μηνιαίο οργανο της Ιβηρικής Αναρχικής Ομοσπονδίας (FAI).

***COUNTER INFORMATION (Αντι-πληροφόρηση). No 31, Ιούνιος - Ιούλιος - Αύγουστος 1991. Δωρεάν δελτίο από το Εδιμβούργο της Σκωτίας.

***LE LIBERTAIRE (Ο Ελευθεριακός). No 118, Ιούλιος 1991. Μηνιαία "επιθεώρηση

(ANA, No 145, 7/6/91).

●●● Στις 17/8/91, 12 Ταμίλ στο κρατίδιο Κανατάκα της Ινδίας, προτίμησαν να αυτοκτονήσουν, πίνοντας κυάνιο, παρά να συλληφθούν από την ινδική αστυνομία που έκανε επίθεση σε καταυλισμό τους. Να σημειώσουμε ότι οι Ινδικές αρχές θεωρούν άμεσα υπεύθυνους τους Ταμίλ για την δολοφονία του Ρ.Γκάντι

(ANA, No 145, 7/6/91).

●●● Στις 17/8/91, 12 Ταμίλ στο κρατίδιο Κανατάκα της Ινδίας, προτίμησαν να αυτοκτονήσουν, πίνοντας κυάνιο, παρά να συλληφθούν από την ινδική αστυνομία που έκανε επίθεση σε καταυλισμό τους. Να σημειώσουμε ότι οι Ινδικές αρχές θεωρούν άμεσα υπεύθυνους τους Ταμίλ για την δολοφονία του Ρ.Γκάντι

●●● ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ. Από ομάδα Αναρχικών από τα Ηλύσια. Τεύχος 2. Ιούλιος '91.

●●● ΑΝΟΙΧΤΗ ΠΟΛΗ. Τεύχος 26 Ιούλιος 1991.

●●● ΟΔΟΦΡΑΓΜΑ. Δελτίο αντιπληροφόρησης από του Ζωγράφου. Τεύχος I. Ιούλιος 1991.

●●● ΚΟΛΑΣ ΑΠΟΦΘΩΝ ΚΑΙ ΘΕΜΑΤΩΝ. Εκδίδεται από την ομάδα ΠΟΛΙΤΕΣ ΤΟΥ ΒΥΡΩΝΑ κι αποτελεί συνέχεια του εντύπου ΣΤΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΑΦΘΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΙΣΕΡΙΑΣ, που είχε κυκλοφορήσει από την ίδια ομάδα, το 1988 σε 2 τεύχη. Τεύχος πειραματικό. Ιούλιος 1991.

ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ "ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ" ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΟΥ "ΕΘΝΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ"

"Όταν υπάρχουν 10 λαθρομετανάστες που πρέπει να επιστρέψουν στην πατρίδα τους, δεν θα επιστρέψουν πια οι 3,5, αλλά και οι 10... Δεν είναι δυνατόν να απαιτούμε το σεβασμό της αστυνομίας και των πολιτών, όταν ένας νόμος, που απορρέει από τη δημοκρατία, δεν εφαρμόζεται... Εγώ, αυτόν το νόμο τον βρήκα καλό και θα τον εφαρμόσω". Αυτά είπε, στις 8.7.91, η "σοσιαλίστρια" πρωθυπουργός της Γαλλίας, Edith Cresson, στην εκπομπή "Le droit de savoir" (Το δικαίωμα να ξέρουμε) της τηλεόρασης TF1. Και η "σοσιαλίστρια" κατέληξε λέγοντας ότι οι λαθρομετανάστες θα φύγουν με ειδικά ναυλωμένα αεροπλάνα...

Όταν, πριν λίγα μόλις χρόνια, ο δεξιός Robert Pandraud είχε διακηρύξει την πρόθεσή του να ξεποστειλεί τους λαθρομετανάστες με πτήσεις τσάρτερ, οι "σοσιαλιστές" είχαν βγάλει μιμική και με τις τρίχες τους ορθωμένες καταγγέλλαν με φρίκη τις "παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων"...

Το μόνο που βρήκε να πει η θάτσερ της Γαλλίας στις 8.7.91, για να διακοροποιηθεί απ'τη δεξιά, ήταν ότι δεν πρόκειται για "τσάρτερ", αφού οι λαθρομετανάστες δεν θα πληρώσουν το ναύλο τους, αφού η "σοσιαλιστική κυβέρνηση" αποφάσισε να τους ξεποστειλεί άναυλα.

Την ίδια μέρα, ο υπουργός εσωτερικών Philippe Marchand - "σοσιαλιστής" κι αυτός - μιλώντας σ'άλλο κανάλι, στην FR3, δήλωνε ότι "θα χρησιμοποιηθούν όλα τα νόμιμα και ανθρωπιστικά μέσα, όπως τα στρατιωτικά αεροπλάνα, και οπωσδήποτε όχι "τσάρτερ", με την έννοια που τους έδιναν οι δεξιοί Pasqua και Pandraud, των οποίων η ανάμνηση εξακολουθεί να προκαλεί ρίγη".

Αν, όμως, οι Γάλλοι "σοσιαλιστές" δεν αντιπαρτίθενται ουσιαστικά στη γαλλική δεξιά, δεν αντιπαρτίθενται καθόλου στο "Εθνικό Μέτωπο" του φασίστα Le Pen που βλέπει - με αρκετή ζήλεια - τα πιο τολμηρά όνειρά του να υλοποιούνται από την κυβέρνηση της "σοσιαλίστριας" Edith Cresson.

Τα σχέδια των Γάλλων "σοσιαλιστών" αφορούν 1.000.000 περίπου ανθρώπους, που πιστεύοντας στη ρεκλάμα της "χώρας της ελευθερίας", αποφάσισαν ν'αφήσουν τις χώρες τους και να πάνε να εγκατασταθούν στην "πατρίδα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων", την πατρίδα του Victor Hugo και του Emil Zola, την πατρίδα της "république", της Κομμούνας, του Μάη του '68...

Τώρα, οι άνθρωποι αυτοί, που τόσα χρόνια δούλεψαν για το "μεγαλειο" και την οικονομική ευμάρεια των Renault, των Peugeot, των Citroën, των Thompson, των Pechiney κι όλων των Γάλλων, χαρακτηρίζονται "ανεπιθύμητοι", "λαθραίοι", "κοινωνική μαστίγια", φορτώνονται σ'ένα αεροπλάνο και στέλνονται ξανά στη μίζερια του Μπανγκλαντές, της Αιθιοπίας, του Πακιστάν, των Φιλιππίνων, του Κουρδιστάν...

Και, βέβαια, η υπεραξία, ο πλούτος που δημιούργησαν, μένει στη Γαλλία, τη χώρα που στέρησε την ελευθερία στην Ινδοκίνα, στην Αλγερία, στη Σενεγάλη, στη Μαρτινίκα, στη Ρευνιόν...

Μόνο στη διάρκεια του πρώτου τριμήνου του 1991 - πριν καν την έναρξη της εφαρμογής της συμφωνίας του Schengen - τα γαλλικά δικαστήρια αποφάσισαν την απέλαση 9.000 ανθρώπων, που το μοναδικό τους αδίκημα είναι η μη-γαλλική τους καταγωγή.

Και το "σοσιαλιστικό" έργο της κυβέρνησης δεν σταματάει εδώ. Μετά την έναρξη της ισχύος της συμφωνίας του Schengen, η κυβέρνηση ετοιμάζει νέο νομοθετικό μπαράζ εναντίον των φουκαράδων που θέλουν να πάνε στη Γαλλία και να πάρουν μερτικό από τον πλούτο "της", τον πλούτο που δημιούργησαν οι σκλάβοι πρόγονοί τους και οι μετανάστες συγγενείς τους.

Έτσι, ο νέος νόμος για το άσυλο προβλέπει μεν τη ρύθμιση των εκκρεμοτήτων 30.000 ανθρώπων που έχουν ζητήσει πολιτικό άσυλο, πριν το 1990, αρνείται όμως το άσυλο στους 70.000 περίπου ανθρώπους που το ζήτησαν μετά το 1990. Νομιμοποιείται το δικαίωμα των "ανθρωπιστικών" οργανώσεων να παρέχουν υποστήριξη σ'όσους ζητούν άσυλο, από την άλλη μεριά, όμως, υπόκεινται στον έλεγχο του εξαρτημένου απ'το κράτος "Office des Migrations Internationales" (Γραφείο Διεθνών Μεταναστεύσεων - OMI). Κι από την άλλη μεριά, καταργείται το αυτόματο δικαίωμα εργασίας όσων ζητούν άσυλο, δικαίωμα που είχε αναγνωρίσει η Γαλλία στους πρόσφυγες, εδώ και 40 χρόνια, πριν τη σύναψη της περιώσμης Συνθήκης της Γενεύης για τους πρόσφυγες. Και, τέλος, με τον επικείμενο νόμο περιορίζεται το δικαίωμα όσων θα πάρουν τελικά το άσυλο, να καλέσουν στη Γαλλία τις οικογένειές τους, αφού γι'αυτό θα

πρέπει πια να υποβάλλουν αίτηση στο δήμαρχο της περιοχής τους, συνυποβάλλοντας την άδεια παραμονής τους, πιστοποιητικό ότι έχουν στην ιδιοκτησία τους ή ότι ενοικιάζουν σπίτι (πράγμα που θα πρέπει να επαληθεύεται από το OMI), πιστοποιητικό ότι τα λεφτά τους φτάνουν για να ζήσουν και οι οικογένειές τους κλπ. Και πρέπει να θυμίσουμε, εδώ, την άρνηση - παράνομη - των δημάρχων των παρισινών προαστείων-γκέτο να χορηγήσουν οποιοδήποτε πιστοποιητικό σε τριτοκοσμικούς μετανάστες, όπως συνέβη με τον Laurent Wetzel, το δήμαρχο της Sartrouville, που με τις παρανομίες του προκάλεσε τα αιματηρά επεισόδια των περασμένων μηνών.

Όσο για τις διάφορες "ανθρωπιστικές" οργανώσεις και τους "μη-κυβερνητικούς οργανισμούς" του στυλ "SOS-RACISME", δήλωσαν την αντίθεσή τους στα σχέδια της Cresson και ζήτησαν να μην ελέγχονται απ'το OMI και να... ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ για τις υπηρεσίες που παρέχουν στους μετανάστες! Ο πρόεδρος, μάλιστα, της SOS-RACISME, Harlem Désir, έφτασε στο σημείο να καταγγείλει τη μέθοδο των "τσάρτερς" σαν αναποτελεσματική (LIBERATION, 9.7.91) και να ζητήσει τη γρηγορότερη και πληρέστερη οικονομική αποικιοποίηση του τρίτου κόσμου, με το πρόσχημα της "ανάπτυξης", πράγμα που θα κάνει τους τριτοκοσμικούς να μην θέλουν να φύγουν από τις χώρες τους.

Παρ'όλα αυτά, υπάρχουν και κάποιοι - έστω και ελάχιστοι - Γάλλοι που εξακολουθούν να κρατούν τη σημαία του διεθνισμού. Με κείμενό τους, "Προτού να είναι πολύ αργά, οι υπογραφεύμενες οργανώσεις, καλούν την κυβέρνηση να αναλογιστεί τις ευθύνες της και να:

- Διατηρήσει το δικαίωμα παραμονής και εργασίας για όλους όσους έχουν ζητήσει άσυλο κι έχουν μπει στη Γαλλία πριν την 1.1.90.

- Διατηρήσει, πρωσρινά, για όσους μπήκαν στη Γαλλία, μετά την παραπάνω ημερομηνία, το δικαίωμα παραμονής και εργασίας ώστε να τους δοθεί η δυνατότητα μιας σε βάθος και δίκαιης εξέτασης της περίπτωσης τους από το O.F.P.R.A. (Γραφείο για τους πρόσφυγες).

Οι οργανώσεις προειδοποιούν την κυβέρνηση για τη μη-αποτελεσματικότητα των αποφάσεών της, που, με τη διατήρηση του ισχύοντος καθεστώτος, θα αποδειχθούν μακροπρόθεσμα καταστροφικές.

Δίκτυο Πληροφόρησης και Αλληλεγγύης, CAIF, CEM, CIMADE, CLAP, FASTI, GISTI, GREC, MRAP, Pastorale des migrants, Aide et soutien aux Haïtiens en France, Réseau comité de travail des Turcs et des Kurdes en France, Aide aux demandeurs d'asile d'Afrique de l'Ouest, Collectif femmes immigrées, Groupe Cap Vert-Guinée Bissau, Fédération Anarchiste.

Έτσι, λοιπόν, παρά τις κάποιες εκδηλώσεις διαμαρτυρίας, σαν την παραπάνω έκκληση (που δημοσιεύτηκε στον MONDE LIBERTAIRE, No 835, καλοκαίρι 1991), φαίνεται ότι η μεγάλη πλειοψηφία των Γάλλων αποδέχεται, αν όχι τα "σοσιαλιστικά" μέτρα της κυβέρνησης, οπωσδήποτε την αρμοδιότητα των κυβερνήσεων και των υπερκυβερνητικών και υπερκρατικών οργανισμών να "ρυθμίσουν" τα προβλήματα των μη-Ευρωπαίων κατοίκων της Ευρώπης.

Ο φασισμός που έχει διεισδύσει στη Γαλλία και στις άλλες χώρες της κεντρικής Ευρώπης, υποκινούμενος από την εκφράστρια του μεγάλου κεφαλαίου, την ΕΟΚ, χτυπάει, όμως, και τη δική μας πόρτα. Τα ναζιστικά συνθήματα που τις τελευταίες μέρες έχουν γεμίσει την Αθήνα - με προτίμηση στους τοίχους κάποιων δημοσίων κτιρίων, όπου κανείς δεν δείχνει να έχει τη διάθεση να τα σβήσει - δεν είναι τόσο αστεία και ανάξια λόγου. Φοβόμαστε πως οι άνθρωποι που τα γράφουν έχουν από πίσω τους εκείνους που υποστηρίζουν και τους Le Pen και τις Cresson... Ας επαγυρνούμε, λοιπόν, και, πάνω απ'όλα, ας αναλάβουμε, από τώρα, ΑΜΕΣΗ ΔΡΑΣΗ.

ΑΜΕΣΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΡΑΣΗ